

SUPLIIKKI

1 • 2025

Teemana ISYYS UUSPERHEESSÄ

SUOMEN UUSPERHEIDEN LIITTO RY

Supli

Supli

Julkaisija

Suomen Uusperheiden Liitto ry
Säästöpankinranta 4 G
00530 Helsinki
www.supli.fi

Päätoimittaja

Kirsi Heikinheimo
kirsi.heikinheimo@supli.fi

Toimitussihteeri

Priska Autio
priska@autiocreations.fi

Lay-out ja taitto

Tmi Tanja Holmberg
tanja.holmberg@gmail.com

Kansikuva

Adobe SStock

Juttujen kuvat:

Adobe Stock tai Suplin kuva-arkisto,
jos ei muuta mainita

Verkkolehden alusta

Flipeco

Suomen Uusperheiden Liitto ry (Supli) on valtakunnallinen voitto tavoittelematon järjestö, joka tarjoaa palveluja uusperheille ja uusperheitä työssään kohtaaville ammattilaisille.

Sisällys

- 4** Toimiston terveiset
- 5** Pääkirjoitus
- 6** Vuoden isä -palkittu Jorma Martikainen haluaa olla luottamuksen arvoinen aikuinen
- 10** Bonus- ja bioisän toimivat välit voimavarana uusperheessä: Suhteen rakentumiseen tarvitaan aikaa ja ennakkoluulotonta kohtaamista
- 14** Uusperheen naiset isyyden tukemisen eri rooleissa
- 16** Kahden isän uusperheessä vastuut jaetaan vahvuuksien mukaan
- 18** Kumppaneiden ja läheisten ajatuksia uusperheiden isistä
- 20** Onko olemassa unelmien uusperhettä?
- 24** Matkakertomuksia Maltalta
- 28** Bonusvanhemmat voivat jäädä vaille oikeuksia työelämässä
- 30** Vieraskynä
- 31** "Haluatko sinä tavata minut?"
Lapsen jokaisen huoltajan ajatuksilla on merkitystä
- 32** Tj Cafe
- 34** Uusperheen isän kokema ahdistus
- 36** Hemppa, Alli & Erkki-pappa ja saippuakuplien kevät

Toimiston terveiset

Yhteiskunnassa on meneillään keskustelu lapsiperheellistymisen lisäämisen keinoista. Syitä odotettua nopeammin laskevaan syntyvyyteen on esitetty lukuisia. Tilanne on uusi, eikä siihen ole helppoja ratkaisuja.

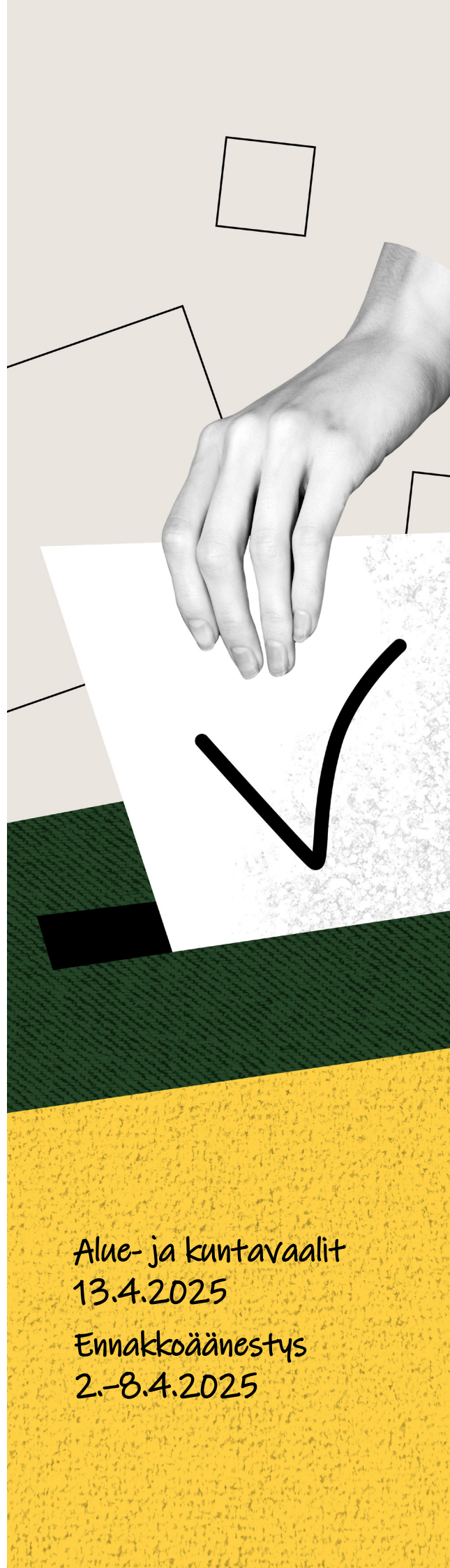
Suomen Uusperheiden Liitto yhdessä Monimuotoiset perheet -verkoston yhdeksän muun perhejärjestön kanssa otti kantaa asiaan viime vuoden lopulla. Kannanotossa nostimme esiin, ettei lapsia synny vain ydinperheisiin, vaan moni lapsiperheellistyy uuden suhteen myötä. Suomessa onkin noin 50 000 uusperhettä hyvänä esimerkkinä tästä.

Kannanotossa muistutimme, että lapsitoiveiden toteuttaminen ja lapsiperheellistyminen ovat merkittävästi syntyvyyttä ja hedelmällisyyslukuja laajempi asia. Sitä voidaan edesauttaa ylläpitämällä tulevaisuudenuskoa, varmistamalla lapsiperheille riittävä toimeentulo, työelämän joustoilla ja luomalla yhteiskuntaan riittävät turvaverkot.

Teemme liitossa jatkuvasti vaikutustyötä, jotta uusperheiden erityisyys ja yleisyys tunnistettaisiin sekä huomioitaisiin yhteiskunnan rakenteissa ja tuissa. Tarvitsemme siihen kuitenkin jokaisen teidän apuanne. Voimme lisätä tietoisuutta kertomalla uusperheellisyydestä, jakamalla avoimesti siihen liittyviä haasteita ja onnistumisia sekä tuomalla näkyviin siihen liittyviä rakenteellisia epäkohtia.

Vaalikeväänä meillä kaikilla on lisäksi oikeus vaikuttaa siihen, että valitsemamme ehdokas sitoutuu edistämään uusperheiden hyvinvointia ja lapsen oikeutta kaikkiin merkityksellisiin ihmissuhteisiin kunnassa tai hyvinvointialueella.

Hyvää kevättä toivottaen,
Saija Ristolainen-Kotimäki
järjestösihteeri

Alue- ja kuntavaalit
13.4.2025

Ennakkoäänestys
2.-8.4.2025

Pääkirjoitus

UHKAPILVIEN ALLA TARVITAAN YHTEISTÄ TOIVOA

Uusperheitä on ollut aina, niin kauan kuin on ollut perheitä. Jokaisessa tapahtumassamme kuitenkin yhä edelleen kuulen nämä sanat: luulin, että olen ainoa, joka kokee näin. Supli on koettu satojen ja satojen uusperheellisten näkökulmasta omaksi porukaksi jo 29 vuotta.

Kansalaisyhteiskunta ei ole kuollut, vaikka uhkapilvet leijuvatkin niin globaalin demokratian kuin oman hyvinvointiyhteiskuntamme yllä. Me tarvitsemme vertaisuuden kokemuksen ja tutkitun tiedon lisäksi toivoa. Toivoa siitä, että voimme olla valinnoillamme luomassa parempaa tulevaisuutta sekä parantamassa omien perheidemme ja kaikkien uusperheellisten hyvinvointia. Toivoa siitä, että yhdessä olemme enemmän.

Supli on osa Monimuotoiset perheet -verkostoa. Teemme yhdessä töitä oikeudenmukaisen ja perheiden monimuotoisuutta huomioivan yhteiskunnan puolesta. Tässä lehdessä verkoston työelämän kysymyksiin keskittyvä asiantuntija, **Tiina-Emilia Kaunisto** avaa työelämän kysymyksiä uusperheen näkökulmasta.

Kansalaisyhteiskunta ja kansalaisjärjestöt ovat tärkeä osa toimivaa demokratiaa sekä elinehto perheiden saamalle tuelle. Tuoreen sosiaalibaronetrimin tulos on yksiselitteinen: järjestöt paikkaavat julkisen sektorin aukkoja. Uusperheelliset eivät kuitenkaan saa tutkimusten mukaan uusperhedynamiikkaa ymmärtävää tukea tai palvelua. Uusperhetietoa ei ole riittävästi.

Järjestöt ovat merkittävässä asemassa vastaamassa päätöksentekijöiden tiedontarpeisiin perheiden haasteista ja palveluiden kehittämistarpeista. Vastaustenne pohjalta syntynyt Vieraannuttamista ja vieraantumista käsittelevä artikkeli* on juuri nyt ollut kolmatta viikkoa Journal-palvelun luetuin artikkeli. Lisäksi artikkeliin kootut tiedot olivat mukana STM:n tilaamassa vaativien erotilanteiden raportissa.

Leikkaukset ovat heikentäneet Suplin toimintaedellytyksiä. Voit olla tukemassa Suplin toimintaa jäsenmaksuin, kannatusjäsenmaksuin ja osallistumismaksuin. Pyrimme pitämään osallistumismaksumme mahdollisimman pienenä, jotta rahasta ei tulisi kenellekään kynnystä saada apua tai osallistua toimintaamme. Mikäli sinulla on mahdollisuus tarjota tukeasi työmme mahdollistamiseksi, ole yhteydessä suoraan minuun tai toimistomme sähköpostiin. Voit olla mahdollistamassa sitä, että yhteiskunnallinen vaikutustyö, merkitykselliseksi koettu vertaistuki ja neuvontatyömme voivat jatkua tulevaisuudessakin.

Tehdään yhdessä maailmasta parempi paikka.

Toivon ja uusperheiden asialla
Kirsi Heikinheimo

* Vieraannutettu vai vieraantunut? - miten palvelujärjestelmä voisi tunnistaa, ymmärtää ja tukea paremmin eron jälkeistä vanhempi-lapsi-suhdetta | Perhe- ja pariterapialehti.

Isyys ei vaadi aina verisiteitä:

Vuoden isä -palkittu Jorma Martikainen tahtoo olla luottamuksen arvoinen aikuinen

Maria ja Jorma Martikainen hyppäsivät uusparina heti syvään päätyyn, kun rakkaus roihahti keskellä koronakriisiä. Uusperheen myötä Jormasta tuli isä kolmelle bonuslapselle, jotka hän otti alusta saakka tasa-arvoisiksi perheenjäsenikseen. Yhteiset vuodet ovat pitäneet sisällään niin remontteja, arjen jakamista kuin vakavia terveyshuoliakin. Miltä Jormasta tuntui ottaa puolison sairastuessa päävastuu lapsiperhearjen pyörittämisestä? Millaisia ajatuksia Vuoden isä -palkinto herätti isyydestä ja bonusvanhemmuudesta?

Maria ja **Jorma Martikaisen** uusperheestä ei vauhtia puutu, sillä kotona asuu kahden aikuisen lisäksi kaksi teiniä, muutama koiraa ja kissa. Lapset asuvat Marian ja Jorman luona koko ajan, mutta tapaavat biologista isäänsä säännöllisesti. Lapsista kolmas asuu jo omillaan, mutta viettää paljon aikaa perheen kodissa ja pitää yhteyttä päivittäin.

- Olemme eläneet uusperheenä nyt viisi vuotta. Heti suhteen alussa pääsimme testaamaan homman toimivuutta koronavuoden kotikoulujen ja karanteenien myötä. Lapset ottivat Jorman alusta saakka hyvin vastaan, vaikka olimme kaikki silloin todella tiiviisti tekemisissä, Maria muistelee.

- Minulla ei ollut lapsista mitään aiempaa kokemusta. Oli kuitenkin tietyllä tapaa helppoakin hypätä tähän ennakkoluulottomasti mukaan, kun ei tiennyt yhtään mitä odottaa. Jos olisin perehtynyt lapsiperheisiin enemmän, olisin varmasti jännittänytkin enemmän. Oli kuitenkin helppo sujahtaa sisään lasten maailmaan, kun otin heidät vastaan enemmänkin ihmisinä, enkä nimenomaan lapsina, Jorma jatkaa.

Uusperheen perustaminen oli Jormalle iso elämänmuutos: hän muutti kissansa kanssa lapsettoman ja yksin eläneen aikuisen kodista keskelle hektistä lapsiperhearkea. Ennakkoluulottomuus auttoi monin tavoin sopeutumaan uuteen elämäntilanteeseen.

- Uusperhe ei ole automaattisesti uhka silloinkaan, vaikka tultaisiin kovin erilaisista elämäntilanteista. Se voi olla parhaimmillaan mahdollisuus ja voimavara. Ei kannata olettaa toisen elämäntilanteen perusteella mitään, vaan tutustua ensin ja katsoa mitä elämäntilanteen taustalla on, Jorma vinkkaa.

Bonusvanhemmasta lapsiperheen arjen pääpyörittäjäksi

Kun pahimmasta koronavuodesta oli selvitty yhdessä, yllätti uudenlainen arki vuonna 2023 Marian sairastuessa vakavasti. Jormasta tuli yhtäkkiä lapsiperheen arjen pääpyörittäjä, joka hoiti puolen vuoden ajan yksin lähes kaikki kotiin ja lapsiin liittyvät asiat.

- Minulla oli A4-arkki kirjoitettu täyteen asioita, jotka piti muistaa. Oli kaikkea lasten harrastuksista kodin asioihin ja Marian kuntoutusaikoihin. Lapsetkin tukeutuivat enemmän minuun, kun Maria oli huonossa kunnossa. Opin tuona aikana paljon erityisesti lapsista ja priorisoinnista, Jorma muistelee.

- Minun ei ollut vaikeaa antaa vastuuta Jormalle, vaan oli jopa helpotus, kun oli luotettava ihminen, jolle uskoa lasten asiat. Nyt vastuu on palautunut enemmän minulle, kun olen parantunut, mutta edelleenkin en koe vaikeana jakaa vanhemmuutta ja arjen vastuuta, Maria pohtii.

Kuva: Arto Hiltunen / Eräs Studio

Jorma kertoo oppineensa vaikeana ajanjaksona irti päästämistä ja lopettaneensa turhan tulevaisuudesta murehtimisen. Erityisen antoisana hän kokee sen, kun lapset ovat vuosien aikana uskaltaneet tulla luokse ja esittää vaikeita kysymyksiä elämästä.

- On konkreettinen luottamuksen osoitus, kun lapset uskaltavat kysyä vaikeita. Näihin kysymyksiin vastaaminen vahvistaa yhteyttä. Vaikka voisi ajatella, että tällainen vaikea ajanjakso horjuttaisi turvallisuuden tunnetta, minulla se enemmänkin vahvisti perusluottamusta elämään. Se lisäsi myös ymmärrystä siitä mikä elämässä on oikeasti tärkeää. Nyt olemme taas uudenlaisen ajanjakson äärellä, kun lapset ovat teini-iässä ja itsenäistymässä. On opittava luottamaan heihin uudella tavalla ja antamaan vastuuta, Jorma jatkaa.

Jorma palkittiin Vuoden isä -tunnustuksella loppuvuodesta 2024

Sosiaali- ja terveysministeriö jakoi viime vuoden marraskuussa Vuoden isä -palkinnot viidelle isälle. Tunnustuksen saaneet isät edustavat turvallista lapsi- ja perhearkea sekä perhe-elämän ja perheiden monimuotoisuutta erilaisista lähtökohdista. Jormalle tunnustus tuli yllättäen – erityisesti siksi, koska hänellä itsellään ei ole biologisia lapsia.

- Hiljaiseksihan tunnustus veti. Isyyden käsite on kuitenkin nykyään niin paljon laajempi kuin ennen, eikä vanhemmuus tarkoita automaattisesti biologista sidettä. Koen, että tämä on ihan kaikille bonusisille yhteinen tunnustus meidän panoksesamme uusperheissä, Jorma pohtii.

"On konkreettinen luottamuksen osoitus, kun lapset uskaltavat kysyä vaikeita. Näihin kysymyksiin vastaaminen vahvistaa yhteyttä."

Menni 13v:

"Jorma on kiva, kun se auttaa läksyissä ja vie treeneihin."

"Kiva muisto on tuosta meidän lähikodalta. Paistettiin makkaraa ja vahtokarkkeja. Ja oli meillä hauskaa Särkänniemessäkin. Ne on mukavia muistoja, kun on mukavaa tekemistä."

Eeka 16v:

"Jorma on miun isäpuoli. Se opetti aikoinaan vaihtamaan mopoon kaasarin, nyt vaihdan sen paremmin kun se ite 🦴"

Tuukka 23v:

"Jorma on opettanu, että elämää ei pidä ottaa liian vakavasti. Eikä liikaa miettiä mitä muut ajattelee."

"Jorma on vastuullinen ja huolehtii. Miusta on kiva, kun se aina joskus soittaa vaan kuulumisia tai jos on ollu joku meno."

Jorma itse ei ole tietoisesti tavoitellut isän paikkaa omassa perheessään. Hän on alusta saakka halunnut olla tittelistä riippumatta enemmänkin luotettava ja luottamuksen arvoinen aikuinen lasten elämässä. Hän kuitenkin kokee, että isyyttä voi parhaassa tapauksessa jakaa, eikä sen tarvitse olla kilpailua biologisen isän kanssa. Yhteistyön sujuminen on ennen kaikkea lasten etu.

- Vaikka Jorman suhde lapsiin on ollut alusta saakka luonteva ja sujuva, en itse ajatellut, että uudesta kumppanistani tulisi lapsille isä tai isäpuoli. Lapset ovat itse tehneet tässä aloitetta ja mieltäneet Jorman elämässään toisena isähahmona, Maria jatkaa.

Uusperheen vanhemmuus on kunniatehtävä molemmille

Maria ja Jorma miettivät tovin, mitä bonusvanhemmuus heille merkitsee. Jormalle se on ennen kaikkea vanhemmuuden ja arjen jakamista. Mariallakin vastauksessa korostuvat arkisen tärkeät, pieneltäkin tuntuvat jutut, kuten lasten kokeisiin kysely ja käytännön vastuun jakaminen.

- Meidän mielestämme uusperheen vanhemmuus on kunniatehtävä molemmille. On uskallettava luottaa toiseen ja toisaalta oltava luottamuksen arvoinen, kun toisen kanssa jaetaan kasvatusvastuuta ja lasten asioita. Meillä on toiminut tapa, että jaamme kaiken, mutta jokaisen uusperheen on löydettävä juuri se oma toimiva tapa. Joka tapauksessa se vaatii molemmilta epämukavuusalueelle menemistä, Maria ja Jorma kertovat.

Vaikka uusperheitä on nykyään aiempaa enemmän, on Marian ja Jorman mielestä edelleen työtä tehtävänä perhemuodon normalisoinnin suhteen.

- Uusperheiden pitäisi olla jo ihan tavallinen juttu, mutta niin ei vain käytännössä ole. Huomaan,

että moni aikuinen puhuu esimerkiksi eronneiden vanhempien uusista kumppaneista ikävään sävyyn. Saatetaan vaikka viitata heihin jonkun "uutena", vaikka toinen olisi ollut kuvioissa jo pitkään. Vaikka sanoja ei välttämättä käytetä ilkeässä tarkoituksessa, jonkinlainen stigma bonusvanhempiin silti edelleen liitetään, Maria miettii.

- Olisi tärkeää ymmärtää, että bonusvanhempi voi olla lasten elämässä yhtä paljon vanhempi kuin biologisetkin vanhemmat. Vaikka ihmisellä itsellään olisi uusperhe, saattaa oletus ensiperheestä olla siitä huolimatta alitajunnassa vahvana. Ennakkoluulottomuutta tarvitaan nykyistä enemmän, Jorma jatkaa.

Marialta ja Jormalta löytyy innostusta uusperheiden normalisointiin, ja he tahtovat tehdä töitä asian eteen keskustelun lisäksi käytännön tasolla. He ovat toimineet useamman vuoden Suplin vertaisohjaajina, edistäneet perheiden välistä yhdenvertaisuutta sekä nostaneet vertaistoiminnassa esiin isyyteen liittyviä kysymyksiä. He ovat ohjanneet yhdessä myös uusperhekahvilatoimintaa Joensuussa ja olleet aktiivisesti mukana Suplin toiminnassa muutenkin.

Bonus- ja bioisän toimivat välit voimavarana uusperheessä:

Suhteen rakentumiseen tarvitaan aikaa ja ennakkoluulotonta kohtaamista

Aivar ja Tomi kohtasivat toisensa neljä vuotta sitten, kun Tomi alkoi seurustella Aivarin entisen puolison kanssa. Vaikka tilanne vaati alussa totuttelua, toimii yhteistyö kahden isän välillä tänä päivänä saumattomasti. Yhdessä saatetaan istahtaa jopa saunan lauteille. Kuinka suhde miesten välillä on kehittynyt? Mitä kokemus uusperheestä ja aikuisten välisestä dynamiikasta on opettanut? Mitä vinkkejä Aivar ja Tomi antavat uusperheiden aikuisille, jotka haluaisivat tulla paremmin toimeen keskenään?

Tomi on ollut kumppaninsa kanssa yhdessä neljä vuotta, joista kaksi ja puoli vuotta on asuttu saman katon alla. Tomilla on kaksi biologista lasta, jotka asuvat uusperheen kodissa joka toinen viikko. Tomin kumppanin teini-ikäinen poika asuu perheessä koko ajan, ja kaksi vanhinta bonuslasta ovat muuttaneet jo omilleen. - Joka toinen viikko meillä on hiljaista, joka toinen täyttä hulabaloota, kun koko porukka on kasassa ja joskus tyttöystävätkin mukana. En ole yrittänyt ottaa kumppanini lasten elämässä isän virkaa, vaan olla miehen malli ja turvallinen aikuinen. Olen kunkin kohdalla ollut avoin sille, mitä lapsi itse toivoisi minun olevan hänelle, enkä antanut raameja, joiden sisään suhteemme pitäisi sopia, Tomi kertoo.

Tomin uusperheen arjessa on tiiviisti mukana myös hänen kumppaninsa entinen puoliso **Aivar**, joka on Tomin kolmen bonuslapsen biologinen isä.

Suhde kahden isän välillä rakentui ajan kanssa pienin askelin

Tomi ja Aivar pohtivat molemmat ennakkoluulojen pudottamisen ja toisen kohtaamisen merkitystä kahden kodin aikuisten välisen rakentumisessa. Kun kumpikin kohtaa toisen tietoisesti avoimella mielellä, antaa se mahdollisuuden molemmille olla rennommin ja laskea suojamuureja. Ei olla jonkun entinen ja nykyinen kumppani, vaan kaksi ihmistä, jotka olosuhteet ovat tuoneet yhteiseen tilanteeseen.

- Alussa minulla oli vaikeaa, sillä kävin vielä läpi eroa puolisolistani. Uuden ihmisen tulo kuvioon vaati totuttelua. Tomi on kuitenkin järkevä ja avoin ihminen, jonka kanssa on helppo olla ja keskustella. Olen nähnyt läheltä monien kavereiden eroja ja uusia suhteita, jotka ovat olleet vaikeita. Siksi osaan olla erityisen iloinen ja kiitollinen meidän tilanteestamme, Aivar kertoo.

- Yritin tietoisesti ottaa asenteen, että kohtaan Aivarin ihmisenä, enkä kumppanini exänä. Tämä auttoi irtautumaan ennakoasetelmista ja poistamaan pahinta tunnekuormaa tilanteeseen liittyen. Oli myös tietoisesti päästettävä irti alussa pintaan nousseista haastavista tunteista, että pysyi irti negatiivisesta asenteesta. Päätin, että pidän yhteyden auki ja rakennan suhdetta niillä eväillä, joita minulla kullakin hetkellä on, Tomi muistelee.

"Uskon, että parisuhteet eivät nykypäivänä toimi, sillä suurin osa ihmisistä on niin rikkiäisiä. On ensin löydettävä rakkaus itseä kohtaan. Se ei ole itsestäänselvyys, vaan asia, jonka eteen täytyy tehdä töitä"

Tomin ja Aivarin suhde on rakentunut ajan myötä pienin askelin. Nykyään Aivar käy säännöllisesti Tomin ja hänen kumppaninsa luona kylässä sekä on tiivis osa uusperheen arkea.

- Olen alusta saakka ollut sitä mieltä, että Aivar on aina tervetullut meille, sillä hänen poikansa asuu meillä. Alkuun keitin kahvit ja juttelimme niitä näitä, hiljalleen yhdessäolo muuttui siitä luontevammaksi. Nykyään näemme usein ja voisi sanoa, että olemme jopa kavereita, Tomi jatkaa.

Aikuisten hyvinvoinnilla ja toimivilla väleillä on merkitystä uusperheessä

Aivar kertoo eläneensä pitkään elämänsä ajatuksella, että perhe ja lapset ovat tärkeintä. Arjen pyöryksessä prioriteettina oli, että lapsilla ja vaimolla on kaikki hyvin. Arki oli tuttua ja turvallista, mutta Aivar hukkasi huomaamatta itsensä siihen.

- Vaikken osannut ajatella sitä silloin, teki ero minulle lopulta hyvää. Eron jälkeen aloin löytää itseäni ja tehdä töitä oman hyvinvointini eteen. Uskon, että parisuhteet eivät nykypäivänä toimi, sillä suurin osa ihmisistä on niin rikkiäisiä. On ensin löydettävä rakkaus itseä kohtaan. Se ei ole itsestäänselvyys, vaan asia, jonka eteen täytyy tehdä töitä, Aivar pohtii.

Aikuisten hyvinvoinnilla ja hyvillä väleillä on tärkeä merkitys erityisesti uusperheen lasten kannalta. Aivarin ja Tomin uusperheessä hyvät välit ovat tarjonneet Aivarin lapsille mahdollisuuden tavata isäänsä useammin. Tomi kokee, että myös hänen omat lapsensa ovat saaneet hyvää mallia uusperheen aikuisten toimivasta yhteistyöstä.

- Olisi hienoa, jos kaikki voisivat tulla toimeen, mutta väkisin suhteita kahden kodin välillä ei voi rakentaa tai ylläpitää. Minulla on esimerkiksi oman exäni kanssa haastavat välit. On hienoa, että lapseni voivat nähdä Aivarin kautta mallin,

Tomi kokee, että aktiivinen yhteydenpito on tukenut myös hänen suhdettaan bonuslastensa isään.

jossa aikuiset tulevat hyvin toimeen, Tomi kertoo. Miehet näkevät edut myös aikuisten näkökulmasta: hyvät välit tuovat arkeen lisää joustavuutta ja käytännön apua molempiin suuntiin. He kokevat, että uusperhe voi toimia aitona voimavarana silloin, kun aikuisten välit toimivat joka suuntaan.

Ennakkoluulot ja oletukset eron jälkeisistä rooleista voivat haastaa tutustumista

Aivar on tänä päivänä tiiviisti tekemisissä entisen kumppaninsa kanssa lasten asioista, mutta keskusteluja käydään välillä aivan muistakin aiheista. Tomi kokee, että aktiivinen yhteydenpito on tukenut myös hänen suhdettaan bonuslastensa isään.

- Mielestäni on tärkeää, että he saavat jakaa ajatuksia ja vanhemmuutta keskenään. Tämä on varmasti auttanut rakentamaan luottamusta myös minuun. Turhia jännitteitä ei rakennu, kun voimme kaikki olla toisillemme avoimia. Tämä rauhoittaa myös parisuhdetta kumppanini kanssa: mustasukkaisuutta ei pääse syntymään, kun kaikkien roolit ja paikat perheessä ovat selkeät, Tomi kertoo.

Aivar ja Tomi nostavat molemmat esiin ulkopuolelta tulevat ennakkoluulot ja oletukset siitä, kuinka entisen kumppanin kanssa tulisi olla riittaisat välit tai ei välejä ollenkaan eron jälkeen.

- Näiden ennakoajatusten vuoksi voi olla vaikea lähestyä exän uutta kumppania. Siksi kannustan bonusvanhempia olemaan itse aktiivisia, toivottamaan toisen tervetulleeksi tutustumaan ja pitämään ovet auki suhteen rakentumiselle, Tomi kannustaa.

- Moni on ihmetellyt meidän toimivia välejä ja kyseenalaistanut sen vuoksi, haluanko entisen vaimoni takaisin. Hyvät välit eron jälkeen eivät kuitenkaan tarkoita sitä, että toinen kiinnostaisi romanttisessa mielessä. On vanhanaikaista ajatella, että ero tarkoittaisi automaattisesti riitoja tai yhteyden katkaisua. Hyvät välit voi ja mielestäni pitääkin olla lasten vuoksi, sillä me opetamme lapsille elämää omalla esimerkillämme. Me haluamme opettaa, että kaikki voi toimia isolla rakkaudella ja tietoisella työllä ihmissuhteiden eteen, Aivar jatkaa.

AIVARIN JA TOMIN VINKIT UUSPERHEEN AIKUISILLE:

1. Löydä ensin rakkaus itseäsi kohtaan.

Ota vastuu omasta hyvinvoinnistasi ja tee töitä itsesi kanssa. Kun löydät rakkauden itseäsi kohtaan, näet koko maailman eri tavalla. Se auttaa kommunikoimaan myös muiden kanssa.

2. Heitä ennakkoluulot ja tunnereput syrjään – kohtaa toinen ihmisenä.

Lähde rohkeasti tutustumaan toiseen ihmisenä. Anna suhteen löytää oma uomansa. On tärkeää löytää juuri teille sopiva tapa yhteyteen. Ehkä huomaatte, ettei toiselle ole mitään sanottavaa, mutta vihamielinenkään ei tarvitse olla.

3. Puhu, kuuntele ja keskustele.

Harjoittele keskustelutaitoja. Ota rohkeasti asioita puheeksi, kun koet siihen tarvetta. Vaikeistakin asioista pitää pystyä puhumaan. Puhuminen auttaa lisäämään luottamusta ja ehkäisee väärinymmärryksiä. Jos ihmiset pystyvät puhumaan, kaikki on mahdollista.

<https://supli.fi/tapahtuma/ihan-kokemuksesta-uusparisuhteen-vaaliminen-arjessa/>

<https://supli.fi/tapahtuma/kosketuksen-voima-uusparisuhteessa-14-5/>

Ihan kokemuksesta –
Uusparisuhteen vaaliminen arjessa
verkkoilta 23.4. klo 19:30-21

Kosketuksen voima
(uus)parisuhteessa
verkkoilta ke 14.5. klo 18-19:30

sääntömääräinen
Kevätkokous

Suomen Uusperheiden Liiton kevätkokous
järjestetään Teamissa maanantaina 14.4.2025 klo 18-19.
Kutsu on lähetetty jäsenille sähköpostitse.

Lämpimästi tervetuloa!

Uusperheen naiset isyyden tukemisen eri rooleissa

Olen pian 43-vuotisen elämäni aikana elänyt kolmessa eri uusperheessä. Olen ollut lukuisissa eri rooleissa aina uusperheen bonus- ja biolapsesta lähioäitiin, lähibonusäitiin, etäbonusäitiin kuin exään ja nyxäänkin. Rooleja on siis riittänyt, eikä niiden lomassa navigoiminen ole ollut helppoa. Läheskään joka päivä en ole osannut tai jaksanut tuntea kiitollisuutta.

Näissä rooleissa olen saanut nähdä tuulet ja tuis- kut, ylä- ja alamäet sekä lopulta valon tunnelin päässä. Vaikka aina ei olekaan ollut selvää, onko valon lähde ollut tunnelin pää vai lähestyvä pikajuna.

Uusperheen isyydestä minulla ei sen sijaan ole mitään kokemusta. Voin vain kertoa miltä se on läheltä seuraamissani tapauksissa näyttänyt.

Eräs isä elää suhdetta lapsiinsa loputtoman taistelutantereen keskellä vieraannuttamisen, syyllisyysvanhemmuuden ja keinottomuuden keskellä

pitääkseen kaikki palikat käsissään edes auttavasti. Hänen puolisonsa käsiin näyttää jäävän tahmaa, uhmaa ja liian painavalta tuntuva kivireki, jonka hallitseminen käy voimille varmasti yhtä paljon kuin isän taistelut mahdollittoman edessä. Tähän taisteluun toki mielellään sekaantuvat sukulaiset, tuttavat, ystävät, työkaverit ja lastensuojelu. Asiat tuntuisivatkin liian yksinkertaisilta, jos joku ei olisi koko ajan hieman hämmentämässä. Isyyden tukeminen tällaisessa tilanteessa tuntuu varmasti lähes mahdollottomalta tehtävältä. Eri rooleissa olevat alkavat uupumaan, mikä haastaa isyyden tukemisen mahdollisuudet.

Eräs toinen isä saa puolestaan paljon tukea exältään. Samalla tuo isä taistelee vaikeiden mielen- terveysaasteidensa kanssa välillä osastolla, välillä sähköhoidossa ja välillä kotona lasten kanssa tavallista lihakeittoelämää viettäen. Paperilla tämä isä ei vaikuta parhaalta yhteistyökumppanilta. Kukaan ei varmasti ajatellut elämän menevän niin, että eräänä vuonna isänpäiväkahvit juodaan

Omistan tämän kirjoitukseni
kaikille isille, heidän ponnisteluilleen,
taisteluilleen, lapsilleen, puolisoilleen
ja elämälle, jota he yrittävät
parhaansa mukaan elää.

sairaalan kahviossa, johon isä pääsee tunniksi psykiatriselta osastolta lapsiaan tapaamaan. Tässä tapauksessa kuitenkin sekä isällä, äidillä että bonusäidillä on hyvää tahtoa toisiaan kohtaan. Kaikki haluavat toisilleen hyvää ja lapsille parempaa. Myös lasten suhteella isän uusperheeseen syntyneeseen pikkusisarukseen on väliä.

Kolmas isä on lähihuoltaja leikki-ikäisille lapsilleen edellisestä liitostaan. Hänen uusi puolisonsa hoitaa heitä siinä missä yhteisiäkin lapsia. Kun lähihuoltajuus on tuomioistuimen toimesta isälle osoitettu, näyttää tämä bonusäiti haluavan tukea molempien vanhempien vanhemmuutta – siinä hyvin onnistuen. Lapsia se ei silti ikinä täysin pelasta etä-äidin katoamiselta tai ohuelta vanhemmuudelta. Siinä missä isälle jää suuri vastuu lapsistaan, saa isä myös kannattelua arjen pyörittäksen merkeissä puolisoltaan.

Uusperheissä tuen saaminen ja antaminen kietoutuu usein kiireisen arjen, vähäisen parisuh-

deajan, suurten sosiaalisten paineiden ja monitoroitujen ihmissuhdekoukeroiden viidakkoon. Se haastaa sekä isyyttä että ihmisyyttä.

Isien rooli yhteiskunnassa muuttuu koko ajan. Etenkin uusperheissä isiltä vaaditaan monesti ydinperheistä poikkeavaa roolia ja suurta vastuuta omasta vanhemmuudestaan. Joskus on kipeää tajuta, että vaikka haluaa lapsilleen hyvää, ei läheskään aina tiedä mikä lasten paras olisi. Sitä voi vain arvailla ja tehdä päätöksensä olemassa olevien tietojen valossa. Lopputuloksen näkee ehkä vasta vuosien päästä.

Omistan tämän kirjoitukseni kaikille isille, heidän ponnisteluilleen, taisteluilleen, lapsilleen, puolisoilleen ja elämälle, jota he yrittävät parhaansa mukaan elää.

Isyys ei ole yhdentekevää. Sen voima on suuri juuri siellä, missä se vaikuttaa.

Kahden isän uusperheessä vastuut jaetaan vahvuuksien mukaan

Kun Santeri ja Patrik tapasivat toisensa syksyllä 2020, sai Patrik 18-vuotiaana elämänsä myös Santerin kolme lasta. Pariskunta ehti asua yhdessä vuoden, jonka jälkeen he tekivät yhdessä ison elämänmuutoksen muuttaessaan uudelle paikkakunnalle Santerin lasten lähivanhemmiksi. Nyt Patrik on yksi turvallinen aikuinen ja tasavertainen kasvattaja lasten elämässä. Millaista arki kahden isän uusperheessä on? Miltä kasvumatka vanhemmaksi on tuntunut, kun bonusisän rooliin hyppää hyvin nuorena?

Patrikilla on hengellinen tausta, jonka kautta nuori vanhemmuus on hänelle tuttua. Hän tiesi haluavansa joskus perheen, eikä ajatus perheellisyydestä tai nuorena vanhemmaksi tulosta hätkähdyttänyt häntä. Myös uusperheen perustaminen tuntui luontevalta, vaikka tilanne tulikin eteen hieman yllättäen. - Päätimme **Santerin** kanssa yhdessä, että muutos lasten lähivanhemmiksi on parempi tehdä heti, eikä muutaman vuoden päästä, kun tilanne

olisi ollut monimutkaisempi. Sain uusperheen myötä elämäni kolme lasta, mikä on ollut kiva juttu. Meillä ei eritellä titteleitä, eikä sitä, kuka on enemmän isä, vaan olemme molemmat tasavertaisia vanhempia lasten arjessa, Patrik kertoo.

Lähivanhemmiksi ryhtyminen vaati monta merkittävää elämänmuutosta

Siirtymä lasten lähivanhemmiksi ei tapahtunut hetkessä, sillä se vaati monta elämänmuutosta samaan aikaan: muutto uuteen kaupunkiin, uudet työpaikat ja uudenlainen arki, jossa lapset ovat läsnä koko ajan. Jo ennen muuttoa aloitettiin tiivis yhteistyö sosiaali- ja perhetyön sekä lasten itsensä kanssa muutoksen tukemiseksi. Tapaamisia lasten kanssa tihennettiin, ammatillisilta saatiin

käytännön työkaluja ja keskusteluapua.

- Tämä on ollut tietynlainen vanhemmuuden uudelleenaloitus minullekin. Olen erityisen kiitollinen ammatillisille, joista kukaan ei kyseenlaistanut perhettämme. Tilannettamme on enemmänkin normalisoitu ja tehty helpoksi sisäistää uutta. Olisi ollut vaikeaa sopeutua uuteen elämäntilanteeseen ilman tätä tukea. Koko prosessi vei energiaa, mutta samalla siitä sai voimavaroja uuteen arkeen, Santeri muistelee.

- Uudenlainen elämänrooli jännitti aluksi paljon. Mietin etenkin vanhimman lapsen kohdalla, kuinka yhteiselo lähtee sujumaan, sillä meillä on vain kymmenen vuotta ikäeroa. Pohdin esimerkiksi sitä, osaanko ottaa vanhemman roolia ja toisaalta myös sitä, kuinka se otetaan vastaan. Ikäero ei kuitenkaan aiheuttanut lopulta haasteita. Kaikki on mennyt hyvin, vaikka aluksi mietin paljon pieniäkin asioita, kuten sitä, voinko allekirjoittaa lasten kokeita, kun en ole virallisesti vanhempi, Patrik muistelee.

- Patrikia taisi jännittää enemmän kuin meitä muita. Hän on alusta saakka ottanut vastuuta yhteisestä arjesta ja tullut lasten kanssa hyvin toimeen. Vaikka isoja muutoksia tuli kerralla monta, kokonaisuus rullasi hyvin, koska vastuun jakaminen on ollut meillä aina tosi luontevaa. Nykyään lapset asuvat meillä täysipäiväisesti ja tapaavat äitiään säännöllisesti, Santeri jatkaa.

Santeri ja Patrik pohtivat, että samaan aikaan tapahtuneet isot elämänmuutokset ovat heidän tapauksessaan olleet parisuhdetta vahvistava tekijä, joka on lisännyt tiimihenkeä.

- Näistä kaikista muutoksista on selvitty nimenomaan yhdessä, ja ne ovat lujittaneet meidän suhdettamme. Tämä on ollut samalla aikamoinen henkilökohtainen kasvumatka, jonka aikana on saanut aikuistua ja oppia itsestään uusia puolia, Patrik pohtii.

Arjen vastuut jaetaan vahvuuksien mukaan

Santerin ja Patrikin kodissa hoidetaan kasvatuksen lisäksi tasapuolisesti arjen vastuut. Etuna kahden isän kodissa on se, etteivät perinteiset sukupuoliroolit määritä sitä, kuka hoitaa arjessa mitään. Sen sijaan kumpikin ottaa vastuuta yhteisestä arjesta omien vahvuksiensa mukaan.

- Olen kuullut monelta tutulta heteroparilta, että helposti tulee oletettua, että toisen pitäisi sukupuolen perusteella tiskata, siivota tai vaikka huoltaa auto. Meillä on tietyllä tapaa jopa helpompaa, sillä kotonamme on vain asioita, joita pitää hoitaa. Jaamme niitä sitten sen mukaan, missä olemme hyviä ja mistä tykkäämme, Patrik kertoo.

- Patrik on esimerkiksi parempi puutarha- ja käsitöissä sekä hoitojutuissa, minä taas vaihdan autonrenkaat ja laitan enemmän ruokaa. Patistamme kuitenkin toisiamme oppimaan, kokeilemaan uusia juttuja ja astumaan välillä epä mukavuus-

Santeri ja Patrik pohtivat, että samaan aikaan tapahtuneet isot elämänmuutokset ovat heidän tapauksessaan olleet parisuhdetta vahvistava tekijä, joka on lisännyt tiimihenkeä.

alueelle. Yritämme lapsillekin opettaa, ettei ole miesten tai naisten harrastuksia, töitä tai kotitöitä. Jokainen voi tehdä ihan kaikkea sukupuolesta riippumatta. Lapset osallistuvatkin arkeen aktiivisesti kukin oman ikätasonsa mukaan, Santeri jatkaa.

Tasavertaisia vanhempia yhteisessä arjessa

Ulkopuoliset ovat välillä ihmetelleet kahden isän uusperhettä. Oletuksia on tullut esimerkiksi siitä, että biologinen isä olisi enemmän isä verrattuna bonusisään. Santeri ja Patrik eivät kuitenkaan koe haastetta vanhemmuuden jakamisessa keskenään.

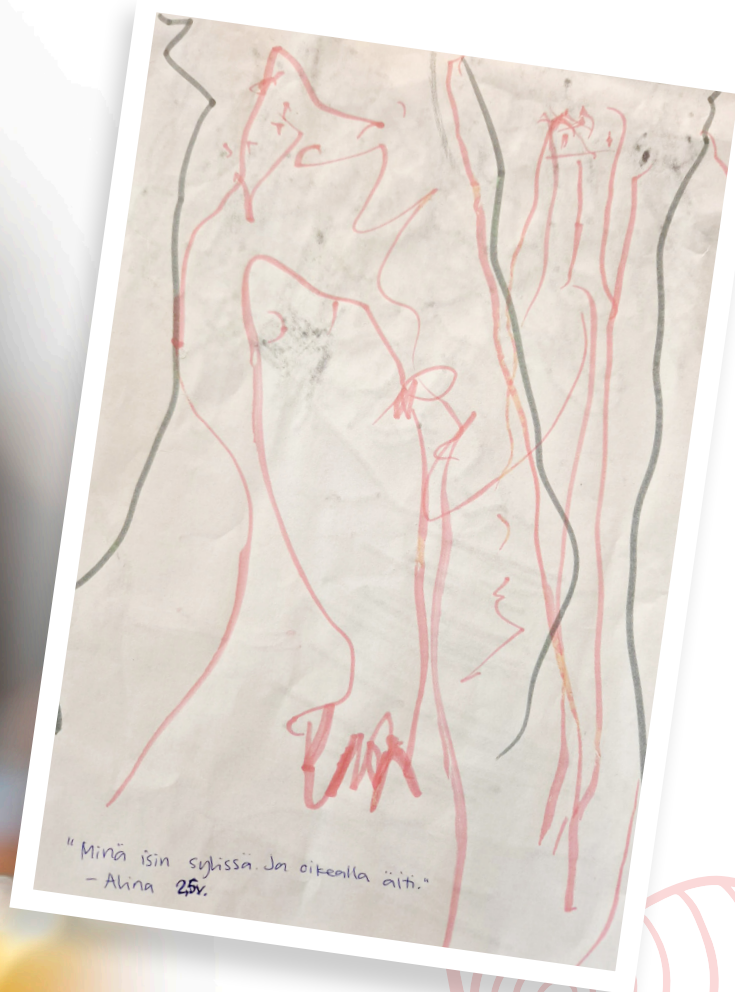
- Alussa tietysti vasta tutustuimme lasten kanssa, mutta ajan myötä olemme tulleet heidänkin silmissään tasavertaisiksi vanhemmiksi. Etenkin viimeisen vuoden aikana on ollut hienoa nähdä, kuinka lasten persoonat ovat tulleet enemmän näkyväksi, ja voin olla heidän tukena juuri heille kullekin sopivalla tavalla, Patrik kertoo.

- Välillä lapset ovat hämillään, jos olemmekin jostain asiasta Patrikin kanssa eri mieltä. He eivät kuitenkaan automaattisesti ota minun puoltani biologisena isänä, vaan uskaltavat kyseenalaistaa molempien näkemyksiä. Sitten neuvottelemme yhdessä, mikä on meidän kodissamme yhteinen tapa toimia, Santeri jatkaa.

Jokaisen arjessa on tietysti omat haasteensa, mutta Patrik ja Santeri eivät koe, että ne liittyisivät heillä isyyden tai vanhemmuuden jakamiseen, vaan enemmänkin ihan tavallisiin lapsiperheiden ja kahden kodin haasteisiin.

- Yksi haaste arjessamme on esimerkiksi se, että molemmat saavat riittävästi omaa aikaa itselle mieluisten asioiden tekemiseen. Yritämme mahdollistaa omaa aikaa molemmille tasapuolisesti, sillä toisen tukeminen tässä auttaa meitä onnistumaan yhdessä myös vanhempina, Santeri pohtii.

KUMPPANEIDEN JA LÄHEISTEN AJATUKSIA UUSPERHEIDEN ISISTÄ

Uusperheen äiti omien lasten bonusisästä:

Hän on ottanut tyttärenti kuin omakseen ja tukenut myös jopa biologisen isän osalta eteen tullessa haasteissa. Hänen myötäni olen oppinut ymmärtämään kuinka entisten puolisoitten hyvinvointi koituu myös muiden eduksi, koska niin hyvä kuin huono peilautuu lopulta lapsen/lapsien kautta myös omaan elämään.

Uusperheen äiti omien lasten bonusisästä:

Keskustelee syvällisesti lasten kanssa. Omaa taidon kohdata lapseni upeasti erityisesti kahden kesken ja pääsee keskusteluissa aivan eri tasolle mihin itse pääsen heidän kanssaan jutellessa. On luonut heihin ihan oman suhteensa. On aina tukenani ja apunani.

Lapseton bonusäiti kumppanistaan eli bonuslasten isästä:

Mieheni on aina pitänyt puoliani, osallistanut minua ja varmistanut, että tulen kuulluksi perheessämme - silloinkin, kun olen itse kiukutellut ja karannut kauemmas. Se on ollut tärkeää, enkä usko, että lapsettoman bonusäidin roolia olisi ollut helppo ottaa haltuun ilman hänen tukeaan.

Artturi on ärsytävä koska se hujaa joskus.

Artturi on myös kiva koska se kukaan ei ole

Artturi haluaa että kaikilla on hyvät olot.

Artturi auttaa kun apua tarvitaan.

Artturi on kanki pepu

Onko olemassa unelmien uusperhettä?

Itsensä johtamisen valmentaja Ilkka Koppelomäki pitää maaliskuussa Suplin verkkoluennon teemalla Unelmien uusperhe. Kysyimme Ilkalta isyydestä ja siitä, millaisena hän itse näkee unelmien uusperhe-elämän.

Onko omasta mielestäsi olemassa ”unelmien uusperhettä” ja millainen se voisi olla?

Todellakin voi olla unelmien uusperhe! Uusperheet ovat kaikki erilaisia. Meidän uusperhe-elämä alkoi, kun erosimme poikani äidin kanssa kuusi vuotta sitten. Päätimme silloin, että meillä tulee olemaan paras mahdollinen uusperhe-elämä. Sellainen, missä lapsellamme on hyvä olla. Juuri juttelimme siitä jouluna ja totesimme, että hyvinhän tämä on mennyt. Kummallakin on nyt oma perhe-elämä, ja olemme kaikki hyvissä väleissä. En voi sanoa mikä olisi kaikille sopiva unelmien uusperhe. Enemminkin haluaisin kannustaa jokaista perhettä yhdessä miettimään, mikä olisi heidän näköinen unelmien uusperhe. Kaikki perheet ja tilanteet ovat erilaisia, joten on tärkeää miettiä, mikä on se paras ja toimivin juttu siinä omassa perheessä.

Kuinka sitten oppia keskittymään hektisessä arjessa vain siihen mihin itse pystyy vaikuttamaan?

Muutos alkaa aina tiedostamisesta. Ensimmäiseksi on siis hyvä tiedostaa, mihin itse pystyy ja ei pysty vaikuttamaan. Tämä kannattaa tehdä kirjoittamalla, jotta se tulee itselle selkeäksi. Muista, että listan ei tarvitse olla heti täydellinen: riittää, että kirjoitat paperille esimerkiksi yhden asian, johon pystyt vaikuttamaan ja yhden, johon et pysty vaikuttamaan.

Sen jälkeen voit alkaa harjoittelemaan sitä, että keskityt enemmän siihen asiaan, johon pystyt

"Kaikki perheet ja tilanteet ovat erilaisia, joten on tärkeää miettiä, mikä on se paras ja toimivin juttu siinä omassa perheessä."

vaikuttamaan. Et esimerkiksi pysty vaikuttamaan millä fiiliksellä muut heräävät päivään, mutta voit vaikuttaa siihen, millä fiiliksellä kohtaat heidät tai miten toivotat muille hyvää huomenta.

Vastaavasti voit alkaa harjoittelemaan sitä, että kun kohtaat asian, johon et pysty vaikuttamaan, sanot mielessäsi esimerkiksi ”tähän en pysty vaikuttamaan”. Voit kokeilla, mikä toimii sinulle parhaiten.

Muista, että tämä tosiaan on harjoittelua. Isot vaikutukset alkavat yleensä näkymään pidemmällä aikavälillä. Jo pienellä muutoksella päivittäisessä arjessa tulet saamaan pitkässä juoksussa isoja vaikutuksia.

Olet itsekkin isä. Mikä sinulle on isyydessä tärkeintä?

Kiitos tästä kysymyksestä! Olen halunnut olla tosi nuoresta asti isä, mutten varmaan koskaan ole oikeasti pysähtynyt miettimään, mikä isyydessä on tärkeintä. Isäksi tuleminen on tuntunut tärkeältä siksi, että olen kokenut sen olevan varmasti ihmeellisintä, mitä ihminen voi kokea eläessään. Siis se, että saa luoda uutta elämää ja nähdä uuden ihmisen kasvavan. Nyt isyydessä tuntuu tärkeimmältä yhdessä vietetty aika ja yhteiset jutut. Koen todella tärkeäksi yhdessä oppimisen. Sen, että saan opettaa pojalleni elämästä ja maailmasta, mutta oppia myös häneltä. Koen sen yhdeksi upeimmaksi asiaksi elämässäni, että olen saanut oppia pojaltani paljon elämästä hänen syntymästään saakka. Tuntuu, että hän on yksi elämäni suurimmista opettajista.

Entä mikä on se arvokkain oppi, jonka isyyks on tuonut sinulle?

Olemme pitkään suunnitelleet poikani kanssa hienon majan rakentamista metsään. Lopulta aloitimme majan rakentamisen viime kesänä. Yhtenä päivänä oli sellainen tilanne, että minun piti lähteä pihaan sahaamaan sirkkelillä lautta ja ehdotin, että poika jää metsään hoitamaan sillä aikaa naulausta. Sanoin hänelle, että näin olemme tehokkaita. Poikani kuitenkin halusi lähteä mukaan pihaan. Silloin ymmärsin, että majan rakentamisessa ei ole tärkeintä tehokkuus, vaan yhdessä

Ilkka Koppelomäki
Kuva: Sari Piha

tekeminen. Tuo on yksi tärkeä oppi ja muistutus ihan kaikkeen elämässä. Ei tehokkuus, vaan yhdessä oleminen edellä. Syntymästä asti poikani on monella tapaa opettanut minulle läsnäolon tärkeyttä. Se on kenties se kaikista tärkein oppi.

Kuka on itsellesi esikuva hyvästä isyydestä?

Mieleeni tulee ensimmäisenä isäni ja toisena nuoruuden ajan triathlonvalmentajani. Arvostan omaa isääni ja sitä, miten hän on kasvattanut minua ja siskoani. Myös valmentajallani on ollut todella merkittävä vaikutus elämääni. Näin, miten hän oli omien lastensa kanssa ja muistan, kuinka sain siitä lisää ajatuksia siihen, miten haluaisin itse olla isänä.

Mikä on paras muisto oman isäsi kanssa?

Parhaat muistot liittyvät yhteisiin kisareissuihin. Isä vei minua urheilukisoihin. Monissa niissä olimme kumpikin kilpailemassa. Ne olivat tärkeitä yhteisiä kokemuksia, jotka varmasti muistan aina.

Keskusteletko ystäviesi kanssa isyydestä ja perhe-elämästä?

Minulla on tietyt ystävät, kenen kanssa erityisesti juttelen perhe-elämän asioista ja toisten kanssa isyydestä. Koen, että ne ovat tärkeitä keskusteluja. Isyydessä jännää on ollut se, kuinka tuntuu, että on aina helpompi bondata muiden isien kanssa, koska lapsista riittää aina juteltavaa.

Kuinka pidät huolta omasta parisuhteestasi vauhdikkaan lapsiperhearjen keskellä?

Teen monia asioita, mutta tässä yksi tärkeimmistä: varmistan, että tiedän, mikä on itselleni ja kumppanilleni tärkeintä yhteistä aikaa sekä pidän huolta, että saamme vietettyä sellaista aikaa yhdessä. Koen myös todella tärkeäksi tietää arkisessa elämässä mitä toinen tarvitsee eniten juuri sillä hetkellä sekä jollakin tavalla auttaa tai varmistaa hänelle sen toteutuminen. Sama koskee myös itseä: jos en pidä huolta siitä mitä itse tarvitsen, en jossain vaiheessa enää pysty pitämään huolta parisuhteesta tai lapsista.

Millaisia terveisiä haluaisit lähettää Suomen uusperheille?

Riippumatta siitä, millaisessa tilanteessa olette nyt, mieti omalta kohdaltasi, mikä olisi paras

mahdollinen tilanne teidän uusperheellenne. Kannustan juttelemaan avoimesti kaikkien osapuolten kanssa siitä, miten tilanne voisi olla paras mahdollinen. Entä jos muut eivät innostu juttelemaan asiasta tai tekemään sille yhtään mitään? Mieti silti, miten sinä itse voisit toteuttaa haluamasi vision omaa osuuttasi alkaen heti tänään. Keskity siis enemmän siihen, mitä itse voit tehdä paremmin kuin siihen, mitä muiden pitäisi tehdä enemmän. Lisäksi toivon kaikille paljon rakkautta ja haleja!

Ilkka Koppelomäki on itsensä johtamisen valmentaja ja oman elämän ohjaamiseen tarkoitetun Saa mitä haluat -menetelmän kehittäjä. Hän on kirjoittanut viisi tietokirjaa aihepiiristä. Ilkka on viimeisen 15 vuoden aikana auttanut menetelmällään tuhansia suomalaisia tekemään arjestaan parempaa ja saavuttamaan tavoitteitaan.

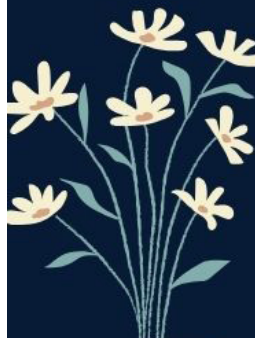

<https://supli.fi/tapahtuma/unelmien-uusperhe-onko-se-edes-mahdollista-26-3/>

Unelmien uusperhe - onko se edes mahdollista?

verkkoluento
26.3.

NEUROKIRJON UUSPAREILLE

Omilla Sävyillä -kurssit

Kevään toinen vertaisohjattu verkkoryhmä
tiistaisin 29.4.-27.5. klo 18-20

Ryhmät ovat suunnattuja uuspareille, joista ainakin toisella on neurokirjon piirteitä. Ryhmään mahtuu 5 pariskuntaa. Kurssin tukena toimii työkirja. Kurssit ja niihin kuuluva materiaali on osallistujille maksutonta.

Syksyn kurssit:

keskiviikkoisin 27.8.-24.9. klo 18-20

keskiviikkoisin 22.10.-19.11. klo 18-20

Ohjaajakoulutukset

Vertaisohjaajakoulutuksia järjestetään

25.-26.4.2025

12.-13.9.2025

21.-22.11.2025

Ohjaajakoulutukset ovat pe-la koulutuksia Helsingissä. Kysy lisää tai lue nettisivuiltamme:
supli.fi/vertaisohjaajuus-omilla-savyilla-kursseilla/

SAVE THE DATE!

Esittelemme NEPU -neurokirjon parisuhde uusperheessä -hankkeen tuloksia hankekauden päätösseminaarissa 10.10. klo 9:30-15:30 Helsingin Paasitornissa!

Mukana tutkittua tietoa, asiantuntijoita, näkökulmia ja kokemusääntä!

Ilmoittautuminen avautuu pian. Osallistuminen on mahdollista myös etänä.

Opintokeskus **SIVIS**

OTA YHTEYTTÄ

eija.sarikivi@supli.fi
040 689 0511

cathy.kononow@supli.fi
040 689 9033

www.supli.fi

MATKAKERTOMUKSIA MALTALTA

Varhain keskiviikkoaamuna 5.2.2025 lähdin innokkain tunnelmin Helsinki-Vantaan lentokentältä kohti Maltaa, jossa pääsin edustamaan Suplia kansainvälisessä uusperhekonferenssissa. Konferenssin teemana oli "Vahvat uusperheet – Ymmärrys siitä, mikä toimii!". Osallistujina oli psykologeja, pari- ja perheterapeutteja sekä muita perheitä kohtaavia ammattilaisia, tutkijoita ja vaikuttajia.

Tarve kansainväliselle yhteistyölle ja tiedonvaihdon on selvästi suuri, sillä jo matkustuspäiväni iltana – ennen ensimmäistäkään konferenssipäivää – perustettiin kansainvälinen uusperheverkosto. Sen tarkoituksena on sujuvampi asiantuntijatiedon liikkuminen ja yhteistyö uusperhekysymyksiin liittyen. Verkostolla on tahtotila järjestää vastaavia konferensseja aina kolmen vuoden välein.

Torstaiamuna 6.2. kävelin Vallettan lämpimässä ilmassa hotelliltani Maltan yliopiston upealle kampukselle, jonka rakennustyö aloitettiin jo ennen 1600-lukua. Jo pelkästään tuo erityinen rakennus toi jonkinlaista mahtipontisuutta ja juhlallisuutta tapahtumaan. Joukko perheitä kohtaavia ammattilaisia, tutkijoita ja vaikuttajia ympäri maailmaa oli kerääntynyt korkeaan tilaan ilmoittautumispöydän ympärille. Porukkaan oli helppo liittyä, sillä vaikkakaan en tuntenut, tiesin, että olemme saman asian äärellä: aidosti kiinnostuneita uusperheiden erityisyydestä ja hyvinvoinnista.

Yhden konferenssin avauspuheista piti entinen Presidentti **Marie Louise Coleiro Preca**, joka on perustanut the Malta Foundation for the Well-being of Society -säätiön ja toimii parhaillaan sen johtajana. Hän rohkaisi konferenssin osallistujia jakamaan tietojaan ja kokemuksiaan sekä tunnistamaan uusperheteemoihin liittyviä kulttuurisia eroja ja universaaleja teemoja.

Vahvojen uusperheiden rakentaminen ympäri maailman -paneelikeskustelun puhujat seitsemästä eri maasta.

Konferenssin pääpuhujiksi oli kutsuttu kolme tunnettua yhdysvaltalaista uusperhetutkijaa: professori **Dawn O. Braithwaite** Nebraska-Lincolnin yliopistosta, professori **Lawrence Ganong** Missourin yliopistosta sekä tohtori **Patricia L. Papernow** Institute for Stepfamily Educationista, jossa hän toimii johtajana. Pääpuhujat kertoivat esityksissään mikä uusperheissä tutkimusten mukaan toimii ja mikä ei sekä kuinka ammattilaiset voivat parhaiten tukea uusperheitä. Lisäksi konferenssissa oli esillä useita tieteellisiä julisteita, joissa tuli hyvin esiin uusperheitä koskevan maailmanlaajuisen tutkimuksen laajuus ja syvyys.

Yksi konferenssin tärkeimmistä viesteistä liittyi uusperheiden leimaantumisen poistamiseen yhteiskunnissa. Joissakin kulttuureissa ja yhteiskuntajärjestelmissä uusperheet kantavat suurempaa stigmaa kuin toisissa, mutta totesimme tämän silti kansainvälisesti yhteiseksi huoleksi. Uusperheisiin liittyvää narratiivia tulee muuttaa koulutusten, tutkimusten, vertaisuuden ja uusperheiden oman perheidentiteetin vahvistamisen, mediayhteistyön ja vaikuttamisen keinoin.

Uusperheisiin liittyvää narratiivia tulee muuttaa koulutusten, tutkimusten, vertaisuuden ja uusperheiden oman perheidentiteetin vahvistamisen, mediayhteistyön ja vaikuttamisen keinoin.

Toinen eniten konferenssissa pinnalla ollut, kansainvälisesti tunnustettu ja jaettu tosiasia oli ammattilaisten tarve uusperheosaamiselle ja uusperhetilanteisiin sopiville työkaluille. Ammattilaiset tarvitsevat näitä voidakseen tukea uusperheitä, eikä tätä tarvetta tunnusteta tarpeeksi tällä hetkellä. Arvostava kohtaaminen ja myötätuntoinen läsnäolo on toki kantava voima, jolla pääsee jo pitkälle auttamistyössä. Arvostettu uusperheasiantuntija tohtori Patricia Papernow kuitenkin

painotti, että uusperheiden tukeminen ensiperheiden kanssa samoilla tiedoilla ja työkaluilla on paitsi hyödytöntä, liian usein jopa haitallista.

”Using a first-time family map to navigate stepfamily challenges is not only unhelpful, it’s all too often destructive.”

Syynä tähän on se, että moni uusperhedynamiikkaan yleisesti liittyvä haaste on nimenomaan rakenteellisista syistä johtuvaa. Näitä ovat mm. ulkopuolisuuden tunteet sekä vanhemmuuden tyylien polarisoituminen biovanhemman (rakkautta – rajojen höllennys) ja bonusvanhemman (rajoja – tiukempi ote) välillä. Näitä ei voida käsitellä tai ratkoa ymmärtämättä niiden yhteyttä uusperherakenteeseen.

Keskustelut arvostetun uusperheasiantuntija tohtori Patricia Papernown kanssa olivat yksi konferenssin kohokohdista.

Papernowin puhe oli kokonaisuudessaan paljon ajatuksia herättävä ja varmasti yksi koko konferenssin kohokohdista. Minulla oli seuraavana konferenssipäivänä ilo keskustella hänen kanssaan enemmänkin ja osallistua hänen järjestämänsä Vahvojen uusperheiden rakentaminen ympäri maailman -paneelikeskusteluun. Meitä panelisteja oli seitsemästä eri maasta Yhdys-

valloista Singaporeen. Itselleni jäi paneelistä erityisesti mieleen vaikuttavan kuuloinen Utahin osavaltiossa toimiva Smart Steps -ohjelma sekä Israelin Hasidilaisten (juutalainen herätysliike, joka on lähtenyt ortodoksijuutalaisuudesta) uusperheiden erityiskysymykset liittyen erityisesti kulttuurillisiin kysymyksiin, kuten avioliiton merkitykseen ja yhteisölliseen arvopohjaan.

Suplin yhteiskehittämisen malli sekä StepApp-toiminnan ammattilaisten koulutus ja sovellus saivat Heidin pitämässä työpajassa valtavasti kannustavaa palautetta.

Toisena konferenssipäivänä sain pitää myös työpajan, jonka aiheena oli tehokkaiden interventioiden luominen yhteiskehittämisen kautta. Suplin yhteiskehittämisen malli sekä StepApp-toiminnan ammattilaisten koulutus ja sovellus saivat valtavasti kannustavaa palautetta. Ne, joiden kanssa tuli puhetta Supliin ja etenkin StepApp-toimintaan kohdistetuista avustusleikkauksista, osoittivat myötätuntonsa ja tukensa painottaen, että toimintamme on ainoa laatuaan maailmassa. Kaikenlaisten rakentavien keskustelujen lisäksi työpajassa riitti naurua. Jokaista osallistujaa hienman huvitti työpajan ikkunoiden takaa kuuluva tanssimusiikki. Maltan kulttuurisista piirteistä jäikin mieleen se, että musiikkia sai kuulla aamusta iltaan kaikkialla!

Konferenssin järjestivät Maltan yliopisto ja The Malta Foundation for the Wellbeing of Society. Konferenssin sivuilta voi lukea lisää tietoa tapahtumasta:

<https://blendedfamilies2025.com/>

Sen lisäksi, että pääsimme jakamaan omastamme ja saimme valtavan hyvää palautetta, oli ilo saada konferenssista mukaan tuliaisiksi Suomeen uusinta tutkimustietoa ja osaamista uusperheistä. Konferenssin antia jaettiin Suplin omassa kehittämisspäivässä tiistaina 25.2. koko tiimin kesken rennon keskusteleavassa ilmapäivässä.

Bonusvanhemmat voivat jäädä vaille oikeuksia työelämässä

Uusperheet unohtuvat välillä työpaikoilla ja työehtosopimuksista. Bonusvanhemmilla ei ole aina oikeutta esimerkiksi joustoihin, palkallisiin perhevapaisiin tai sairaan lapsen hoitovapaaseen.

Vuoden 1976 työmarkkinoita koskevaan tulopoliittiseen kokonaisratkaisuun neuvoteltiin uusi perheystävällinen parannus: äidit saivat palkallista hoitovapaata lapsen sairastuessa. Isät saivat saman oikeuden vasta 1980-luvulla. (Kaunisto 2021.)

Parannus oli vastaus naisten työssäkäynnin yleistymiseen – nyt samaa työehtoa haastaa perheiden monimuotoisuus. Työehtosopimukset eivät aina tunnista esimerkiksi vuoroasumista ja uusperheitä, joissa lapsella on enemmän kuin kaksi vanhempaa tai yksi koti.

Sopimusten muutostarpeet selviävät Monimuotoiset perheet -verkoston selvityksestä [Miten työehtosopimukset huomioivat perheet?](#). Julkaisu kartoittaa työehtosopimusten perheystävällisiä kirjauksia ja niiden läheiskäsitystä.

Uusperheiden työelämähaasteita käy ilmi myös Monimuotoiset perheet -verkoston kyselyistä, joita verkosto on tehnyt yhteistyössä 12 työmarkkinajärjestön kanssa ja joista on kertynyt vastauksia melkein 1 800 (esim. Moring & Kaunisto 2021). Kyselyt ja verkoston selvitys osoittavat, että bonusvanhemmalla voi olla esimerkiksi seuraavaksi kuvattuja haasteita.

1. Perheystävälliset joustot

Bonusvanhempi ei saa aina bonuslapsen liittyviä joustoja työyhteisössään, kertovat verkoston työelämäkyselyt. Toiveita työaikajoustoiksi tai vapaiksi on eväty, jos kyse ei ole ollut bonusvanhemman juridisesti vahvistetusta lapsesta.

Onneksi tällaisia vastauksia on vähän. Todennäköisesti monilla työpaikoilla uusperhesuhteet tunnistetaan, ja myös bonusvanhemmat saavat tukea arjen ja työn yhdistämiseen.

2. Sairaalan lapsen palkallinen hoitovapaa

Työehtosopimuksissa bonusvanhempien oikeus palkalliseen sairaan lapsen hoitovapaaseen vaihtelee. Osassa sopimuksista oikeus on lähivanhemman puolisolla, mutta harvemmin etävanhemman puolisolla. Toisinaan kirjaus on vain muotoiltu huonosti: vaikka oikeuden saamiseksi edellytetään asumista lapsen kanssa, tulkinta on, että myös etävanhempien puolisot saavat oikeuden sairaan lapsen hoitovapaaseen.

Palkallinen sairaan lapsen hoitovapaa on perheystävällisyystoimena erinomainen tuki lapsiperheille. Valitettavasti se on kuitenkin käytössä vain niissä työyhteisöissä, joissa on vapaan myöntävä työehtosopimus tai joissa asiasta on sovittu työpaikkakohtaisesti.

3. Perhevapaiden palkalliset osuudet

Moni työnantaja korvaa palkallisena perhevapaa-päiviä työntekijälleen, kun vanhempi jää vapaille. Yleensä palkalliset osuudet myönnetään työehtosopimusten perusteella vain kahdelle juridiselle vanhemmalle, ja muut perhevapaita käyttävät vanhemmat jäävät huomiotta.

Perhevapaaudistuksen myötä kahdella juridisella vanhemmalla on mahdollisuus jakaa omasta 160

päivän vanhempainrahakiintiöstään 63 päivää puolisolleen tai lapsen muulle huoltajalle. Siitä, miten työyhteisöt huomioivat palkallisilla perhevapaapäivillä lapsen muut huoltajat ja vanhemmat, ei ole tietoa.

4. Läheisen kuolemaan liittyvät vapaat

Työehtosopimukset tai työpaikat myöntävät palkallisia vapaita läheisen kuollessa. Pituudeltaan ne ovat yleensä yhdestä päivästä muutamaan päivään, minkä lisäksi sureva voi olla sairauslomalla.

Työehtosopimukset määrittelevät usein, kenen kuollessa vapaa myönnetään. Vapaita ei aina myönnetä läheiselle, mikäli kuollut on bonuslapsi tai muu perheessä elänyt lapsi. Jos palkallinen vapaa myönnetään vanhemman tai puolison vanhemman kuollessa, olisi tärkeää, että myös näissä tilanteissa huomioitaisiin uusperhesuhteet.

Jos tarvitset tietoa työnantajallesi uusperheiden huomioimisesta työyhteisössäsi, Monimuotoiset perheet -verkoston sivuilta löydät perheystävällisyysoppaan ja muuta tietoa, millaiset käytännöt tukevat eri perhetilanteissa. Jos sinulla on ollut työn ja perheen yhdistämisen haasteita bonusvanhempana ja haluat kertoa haasteistasi tai uusperheitä tukevista työpaikkasi käytännöistä, voit olla yhteydessä Supliin tai minuun Monimuotoiset perheet -verkostossa. Teemme yhdessä työtä työelämän kehittämiseksi ystävälliseksi eri perhetilanteille.

Tiina-Emilia Kaunisto on työelämän kehittämispäällikkö Monimuotoiset perheet -verkostossa, tietokirjailija ja työyhteisösoveltaja.

Etävanhemman perheen arkea haastaa moni asia

Ei ole tasapuolista, mikäli työehtosopimus ei myönnä etävanhemman puolisolle oikeutta palkalliseen sairaan lapsen hoitovapaaseen. Erityisen epäilettävää se on lapsen vuoroasussa kahdessa kodissa. Etävanhemman arjen haasteina ovat esimerkiksi vuorotöiden tekeminen, työtehtävien järjesteleminen vuoroasumisen mukaan ja sairaan lapsen hoitaminen, selviää Monimuotoiset perheet -verkoston kyselyistä.

Etävanhempaan saattaa kohdistua työelämässä myös muuta rakenteellista syrjintää. [Monimuotoiset perheet -verkoston ja Miessakit ry:n yhteisestä kyselystä selviää](#), että etävanhemman arjen ja työn yhteensovittamista voi haastaa esimerkiksi koulukyydin puuttuminen etävanhemman kodista ja tiedonsaanti lapsen asioista.

Vuoroasumisen yleistymisestä huolimatta mielikuva saattaa olla, että etävanhemman hoivavastuu on niin pieni, ettei se vaadi joustoja. Ehkä siltäkin on merkitystä, että etävanhemmista suurin osa on miehiä, eikä perheen ajatella vaikuttavan samalla tapaa miesten kuin naisten työn ja perheen yhteensovittamiseen.

**Entäs me? -
Uusperheiden
tukeminen
työelämässä**

Tiina-Emilia Kaunisto

Webinaari 18.9.
klo 18-19.30

Anni Lax-Urpelainen

Supli **Opintokeskus Sivis**

Lähteet:

Kaunisto, Tiina-Emilia (2024): Miten työehtosopimukset huomioivat perheet? – Selvitys suurimpien alojen sopimuksista 2024.

Monimuotoiset perheet -verkosto, julkaistu 30.5.2024. Osoitteessa: <https://www.monimuotoisetperheet.fi/tyo-ja-perhe/selvitys-tyoehtosopimuksista/>

Kaunisto, Tiina-Emilia (2021): Se ei johdu sinusta – Vähättelyn historia työelämässä. Avain kustannus.

Miessakit ry:n ja Monimuotoiset perheet -verkoston kysely: Etävanhemmalle: ”Eikö lapsi voi mennä sairastamaan oikeaan kotiinsa?” Julkaistu 8.11.2022. Osoitteessa: <https://www.monimuotoisetperheet.fi/etavanhemmalle-eiko-lapsi-voi-menna-sairastamaan-oikeaan-kotiinsa/>

Moring, Anna & Kaunisto, Tiina-Emilia (2021): Miten työelämän perheystävällisyydessä huomioidaan perhetilanteiden monimuotoisuus? Työelämän tutkimus Vol 19 Nro 4. Osoitteessa: <https://journal.fi/tyoelamantutkimus/article/view/112504>

Vieraskynä

Christer Nuutinen
erotyöntekijä
Erosta Elossa | Miessakit ry

Bonuselämää

Seuraavat havainnot perustuvat Erosta Elossa -työn piirissä olleiden miesten kokemuksiin sekä omasta että bonusisyydestä.

Lapsella ei lähtökohtaisesti ole muuta vaihtoehtoa kuin rakastaa vanhempaansa. Isä ja äiti ovat paitsi malli aikuisuudesta, myös lapsen ensisijainen turva. Tästä voi seurata sopeutumisvaikeuksia uusperhetilanteessa. Lapsen voi esimerkiksi olla vaikeaa hyväksyä bonusisää, koska hän kokee tarvetta olla uskollinen biologiselle isälleen.

Tämä jännite korostuu, jos erovanhempien välillä on edelleen eroon liittyviä konflikteja ja epäluottamusta. Erityisen hankalissa tapauksissa vanhempi on esitellyt uuden kumppaninsa lapsille nimenomaan entisen, kurjaksi kokemansa puolison korvaavana, parempana päivityksenä.

Tällainen lapselle hämmentävä ja lojaliteettiristiiriitoja aiheuttava toiminta on erityisen haitallista. Eronneiden ja uusina mukaan tulleiden aikuisten välit voivat olla parhaimmillaan aidosti lämpimiä ja luottamuksellisia, mutta viileimmilläänkin niissä tulisi pyrkiä asiallisuuteen.

Kaikille asianosaisille olisi hyvä antaa aikaa totutella perhekuviun muutokseen ennen kuin uusia perheenjäseniä esitellään. Suhde bonusperheen jäseniin rakentuu vähitellen yhdessäolosta, teoista ja puheista, eikä sitä voi vain oman halunsa

mukaan kiirehtiä. Luottamus uuteen aikuiseen rakentuu ajan kanssa.

Uusperheen vanhemmuussuhteet tulisi puhua auki selkeästi ja ikätasoisesti. On hyödyllistä sanoa ääneen näinkin yksinkertainen asia: kukaan ei korvaa ketään, lasten oma isä ja äiti ovat pysyviä. Lapsille voi antaa vapauden kutsua bonusvanhempaa itselleen luontevalla tavalla, oli se sitten titteli, etunimi tai lempinimi.

Tärkeää on lisäksi selvittää bonusperheenjäsenten toimivalta ja velvollisuudet – ensin luonnollisesti aikuisten kesken. Turhia riitoja voi välttää keskustelemalla uusperheen kesken auki sen missä määrin kenelläkin on määräysvaltaa. Oletukset ja perheen aiemmat itsestäänselvyydet on hyvä käydä läpi, ja roolit pitäisi uudessa tilanteessa osata neuvotella joustavasti.

Perheen aikuisten hyvä keskinäinen suhde on uusperheen kivijalka. Aikuisilla on lasten hyvinvoinnin edistämiseksi velvoite tukea toistensa vanhemmuutta, oli vanhemmuus sitten biologista tai sosiaalista. Joskus toinen vanhempi voi kokea erosta syyllisyyttä, mikä johtaa lasten ajatusten ja mielentilojen kuuntelemiseen ja ennakointiin liian huoliviritteisesti ja ylitulkiten.

Tämä nakertaa sekä uutta parisuhdetta että henkilön omaa, lasta aidosti tukevaa aikuisuutta. Aikuiset ovat toki vastuussa lapsista. Oma kumppani pitäisi silti laittaa asioista keskustelemisesta ja päättämisestä etusijalle, sillä aikuisten tiimin rakoilu heijastuu nopeasti koko perheen hyvinvointiin.

”Haluatko sinä tavata minut?”

Lapsen jokaisen huoltajan ajatuksilla on merkitystä

Työskentelen sairaanhoitajana Helsingin kaupungin lastensuojelun arviointiyksikössä Lasten vastaanotossa, joka tarjoaa lyhytaikaista sijoitusta 0–12-vuotiaille lapsille. Keskeinen osa sairaanhoitajan työtäni ovat lapselle sekä hänen huoltajilleen pidettävät sairaanhoitajantapaamiset arviointijakson aikana.

Tapaan työssäni erilaisia lapsia, vanhempia ja perheitä, joilla jokaisella on omanlaisensa elämäntilanne. Lapsen hoitotyön näkökulmasta on tärkeää huomioida ja osallistaa koko perhe sekä tunnistaa perheen monimuotoisuus. On merkityksellistä, että lapsesta muodostuu kokonaiskuva eikä hänestä tarkastella ainoastaan yhtä puolta tai osaa hänen elämästään. Tämän vuoksi työtapaani kuuluukin tavata lapsi ja huoltaja/huoltajat erikseen.

Erityisesti mieleeni ovat painuneet isät, jotka ovat hämmästyneet kutsua sairaanhoitajantapaamiseen: ”Haluatko sinä tavata minut?”. Kyllä haluan – ja huoltajalla on siihen myös oikeus.

Kokemus on kuitenkin opettanut syyn isien hämmästyksen taustalla. Etenkin moni eronnut isä on kertonut, että ennen eroa lapsen terveyteen liittyvät asiat ovat olleet syystä tai toisesta perheen äidin harteilla, olipa kyse sitten lapsen pitkäaikaisesta hoitokontaktista, lääkityksestä, koulu-terveydenhuollosta tai neuvolakäynneistä. Tieto on kulkenut äidin kautta isälle tai ollut kulkematta. Eron jälkeen yhteishuoltajuudessa asetelma on jatkunut samanlaisena ja on käynytkin niin, että moni isä on jäänyt kokonaan pimentoon lapsen terveyteen liittyvistä asioista. Voi myös olla, että huoltajien tulehtuneet välit ovat vaikuttaneet tiedon kulkuun tai asioiden yhdessä hoitamiseen.

Koen, että sairaanhoitajana yksi tärkeimmistä tehtävistäni on saada huoltaja tuntemaan, että hänen ajatuksillaan on merkitystä, lapsen asioista voidaan keskustella puolueettomasti, eikä toimita selän takana. Huoltajaa on voinut aiemmin ohjata pelko ja häpeä, eikä suinkaan välinpitämättömyys lapsen asioita kohtaan. Yhtä oikeaa tapaa tai ajatusta ei ole. Jokaisen huoltajan olisi-

kin tärkeää miettiä, kuinka antaa toiselle lapsen huoltajalle tilaa ottaa vastuuta lapsen asioista ja kuinka suhtautuu, jos näkemykset eroavatkin toisistaan. Ohjaako toimintaa lapsen etu vai se, että pystyy katsomaan asioita vain omasta näkökulmastaan.

Myös meillä ammattilaisilla on pysähtymisen paikka. Kun otan puhelimen käteen ja soitan huoltajalle lapsen asioista, valitsenko automaattisesti aina äidin puhelinnumeron? Olenko informoinut molempia huoltajia lapseen liittyvissä asioissa, enkä jättänyt asioita toisen huoltajan välitettäväksi? Kysynyt molemmilta luvan? Olenko kohdannut ennakkoluulottomasti? Tunnistanko työskennellessäni perheen monimuotoisuuden? Olenko huomionut kaikki lapsen perheeseen kuuluvat aikuiset ja antanut mahdollisuuden tulla kuulluksi? Ennen kaikkea: olenko herättänyt toiminnallani luottamusta?

Ammattilaisen ei koskaan tule valita puolta, vaan kohdata huoltajat tasa-arvoisesti. Kuulla, tukea ja suunnata katse tulevaan. Ratkaisu ei koskaan löydy syyllistä tai virheitä etsimällä. Tämä ei poissulje sitä, että on aina ammattilaisen vastuu arvioida perheen kokonaistilanne. En ole tavanut työurallani vielä yhtäkään lasta, jolle välittävä ja hänen asioistaan kiinnostunut aikuinen ei olisi ollut voimavara.

Artikkelin kirjoittaja Miia Anttonen on sosiaalipediatriinen sairaanhoitaja ja uusperheen bonusäiti

Kirsi Heikinheimon vieraina
Aino Valtonen ja Susanna Airola

Bonusisyys nuoren näkökulmasta: lupa olla läsnä sellaisena kuin on

Tj Cafessa tällä kertaa vieraana uusperheessä kasvanut nuorenaäni valtuutettumme Aino Valtonen sekä lastensuojelun johtava sosiaalityöntekijä Susanna Airola. Pohdimme yhdessä bonusisyyttä nuoren näkökulmasta.

Useimmiten arkipuheessa suhde bonusisiin on koettu rennompana kuin bonusäiteihin. Suhteen rakentaminen bonusisän kanssa voi kestää kauan, mutta on ainakin **Ainon** mukaan ehdottomasti sen arvoista. Haasteita alkumetreillä aiheuttavat eniten arkiset tottumukset ja tavat. Tällaisia ovat esimerkiksi ruutuaika, ruokailu, kotiintuloajat ja läksyjen teko.

Alussa lapsi tai nuori antaa usein enemmän vastuuta yhteisissä keskusteluissa omalle vanhemmalleen kuin lähtee itse spontaanisti puhumaan bonusisän kanssa. Onkin luonnollista tuntee, ettei

halua tulla vanhemman ja bonusisän parisuhteen väliin ja että suhde omaan vanhempaan on lähempi verrattuna bonusisään. Saattaa tuntua jopa nololle puhua vaan bonusisälle, jos oma vanhempi ei ole tilanteessa läsnä.

”Nykyään voimme soitella puhelimesta lähes tunnin. On todella ok ottaa itselleen aikaa uuden turvallisen aikuisen astuessa elämääsi”, Aino kiteyttää.

Perherooleja ei tarvitse myöskään määritellä tiukasti heti alkumetreillä. Bonusisän ei tarvitse ottaa

Lapsen oman vanhemman olisi
luonnollista olla siltana oman
lapsen ja uuden aikuisen
tutustumisen tukemisessa.

lasten ja nuorten näkökulmasta mitään "isän roolia" perheessä, vaan nimenomaan vain olla läsnä lapsen elämässä juuri sellaisena kuin on. Olla turvallinen vanhempi, aikuinen.

Ikävä kyllä toisinaan törmätään tilanteisiin, jossa biologiset vanhemmat eivät kykene yhteistyöhön ja lapsi ikään kuin tipahtaa heidän väliinsä solidaarisuusristiriitaan. Nuorella tai lapsella olisi hyvä olla toisen vanhemman lupa kiintyä ja luoda suhde bonusvanhempaan. Bonusvanhempi voi olla erityisesti huoltoriitatilanteissa se ulkopuolinen, joka näkee lapsen ja hänen tarpeensa. Elämän pyöritysten keskellä on tärkeää kokea tulevana nähdä.

"Myöhemmin vanhempien eron jälkeen bonusisän astuminen elämään pelotti, harmitti ja ärsytti. Nykyään hän on osa normaalia arkea. Hän vaan on. Se tuo itselle iloa ja lisää turvaa", pohtii Aino.

Perhetilanteita on monenlaisia – niinpä myös isillä ja bonusisillä on erilaisia tapoja hoitaa asioita ja suhteita lapsiin. Perheessä kenenkään ei kuitenkaan tarvitse asettua "ovimatkaksi" tai "tiskirätiksi", jonka yli vain kävellään. Tällöin tulee opettaneeksi tai hyväksyneeksi perheelle tavan, kuinka itseä voi kohdella. Perheessä jokaisen on merkityksellistä saada kokea olevansa turvassa ja hyväksytty omana itsenään. Omista henkisistä ja fyysisistä rajoista on tärkeää pitää kiinni.

Kaikki tunteet matkan varrella ovat ok. Tärkeintä olisi, että lapsi tai nuori pääsisi puhumaan niistä jonkun turvallisen ihmisen kanssa. Uuden aikuisen kanssa yhteisten mielenkiinnonkohteiden ja puheenaiheiden keksiminen voi olla aluksi haastavaa, mutta useimmiten helpottaa kyllä ajan myötä. Tähän voi hyvin pyytää apua vanhemmalta, joka tuntee niin lapsensa kuin kumppaninsa parhaiten. Lapsen oman vanhemman olisi luonnollista olla siltana oman lapsen ja uuden aikuisen tutustumisen tukemisessa. Vanhempi voi sanoittaa tai haastaa heitä kertomaan tärkeistä asioistaan tai mielenkiinnon kohteistaan vaikkapa yhteisen ilta-palan äärellä.

Toisinaan biologinen isä ei ole mukana ollenkaan lapsen arjessa. Tällöin lapselle voi syntyä ikään kuin tyhjä kolo – isäsuhteen puutteesta syntyvä tyhjiö. Tuo kolo voi näyttää täyttyvän arjen rutiineista tai muista läheisistä ihmissuhteista. Toisinaan "isätyhjiö" voi myös etsiä aktiivisesti täytettä ympärillä olevista turvallisiksi koetuista suhteista. Tyhjiöllä on tapana täyttyä aina jollakin. Parhaimmillaan sellaisen roolin voi ottaa bonusisä, mutta se ei ole itsestäänselvyys.

"Uusperheessä asuminen on kokonaisuudessaan ollut ihan mahtavaa ja avartanut kuvaani erilaisista isähahmoista näin aikuisiällä!" pohtii Aino.

Myös bonusisä voi omaa rooliaan etsiessään kokea tunteita ääripäästä toiseen. Mieltämme jäikin pohdituttamaan, koetaanko bonusisyys samallaista kuin bonusäitiys. Mitä yhteiskunnallisia ja perhesysteemeissä olevia odotuksia rooleihin liittyy? Isyyden mallien sanotaan olevan usein joustavampia kuin odotukset äitiydelle. Mitä on silloin olla hyvä bonusisä?

Perhe on parhaimmillaan elämän turvasatama, jonka perustuksia kannattaa vaalia ja ylläpitää. Niinpä lainaamme loppuun Suplin vertaisohjaajien vastausta siihen, mitä he ovat oppineet uusperheessä: "Puhumaan, kuuntelemaan ja vielä kerran puhumaan!"

Aloittaa voi vaikkapa Aino kysymyksistä:

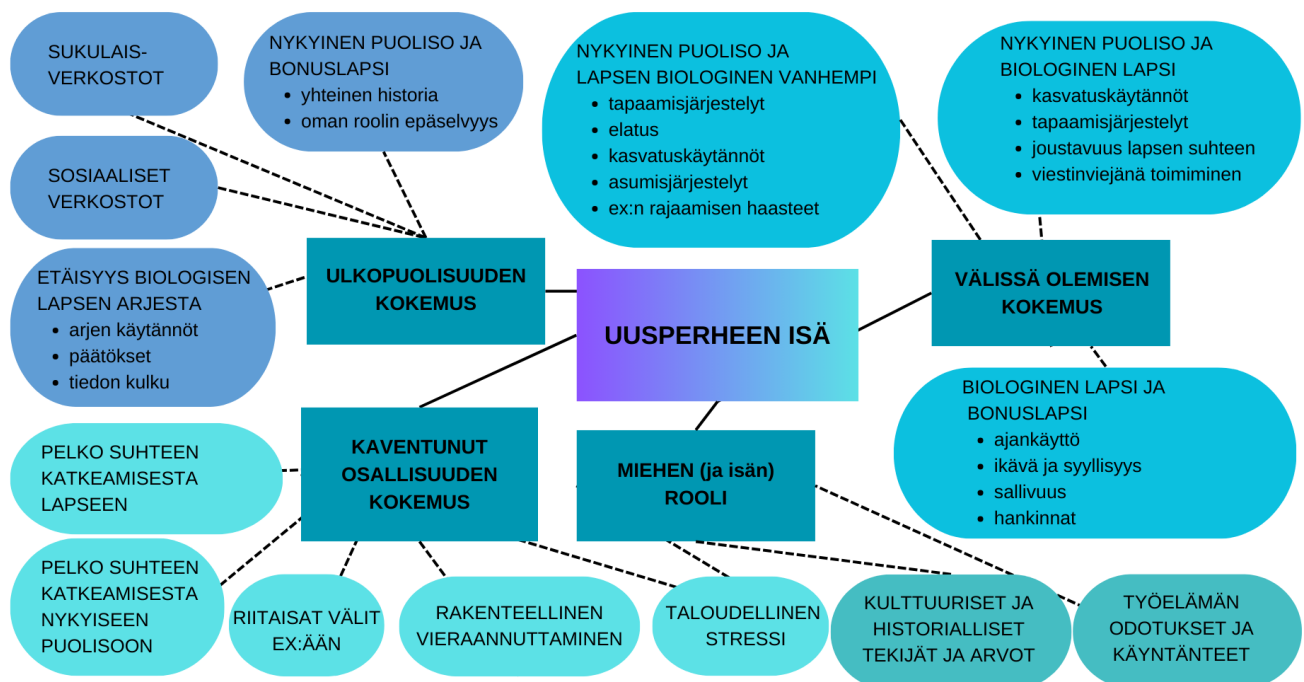
- Mikä oli sinun ensimmäinen ajatuksesi, kun kuultit, että kumppanillasi oli edellisestä suhteesta lapsi/lapsia?
- Mitä tunteita se herätti?
- Miltä tuntui tavata nämä lapset ensimmäisen kerran?
- Miten suhde kumppanin lapseen on muuttunut ajan myötä?
- Mitä ilon hetkiä uusperheessä eläminen on sinulle tuonut?

Uusperheen isän kokema ahdistus

Tutkimuksen mukaan bonusvanhemmuus on usein kuormittavaksi koettu rooli, jota kokevat bonusvanhemmat sukupuolesta riippumatta. Suomen Uusperheiden Liitossa havahduttiin tarpeeseen tarkastella vanhemmuuden kokemusta myös isyyden näkökulmasta.

Apuna uusperheen isyyden tarkastelussa käytettiin **Katja Kurjenrauman** Minä, ex ja nykyinen puolisoni - Biologisen isän kokemuksia isyydestä eron jälkeisessä uusperheessä -tutkimusta, uusperheneuvonnan tilastoja sekä uusperheisyyteen ja isän rooleihin liittyvää tutkimusta.

Uusperheen isän kokemus päädyttiin jakamaan ulkopuolisuuden kokemukseen, välissä olemisen kokemukseen, kaventuneeseen osallisuuden kokemukseen ja perinteisen miehen roolin tuomiin paineisiin.

LÄHTEET: Kurjenrauma 2021, Suplin uusperheneuvontatilasto 2019-2022

Ulkopuolisuuden kokemus

Suomessa on edelleen yleisempää, että isä on eron jälkeen etävanhempi. Etenkin, jos ennen eroa on arjen vastuu ollut toisella vanhemmalla, voi isän olla vaikea ottaa roolia aktiivisena tiedon hakijana ja toimijana eron jälkeenkään. Kurjenrauman mukaan valtaosa miehistä kokee olevansa hyvä isä lapselleen ja olevansa tyytyväinen tehdessään lapsen kanssa ollessaan itsenäisiä päätöksiä. Isät eivät koe saavansa arvostusta isyydelleen. Osa miehistä on tyytyväinen omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Toisessa ääripäässä ovat isät kokemuksineen siitä, etteivät kykene vaikuttamaan lasta koskeviin asioihin.

Välissä olemisen kokemus

Entisen ja nykyisen puolison välisessä suhteessa isä tasapainottelee oman lapsensa tapaamisjärjestelyjen ja aikataulujen, elatuksen, kasvatustapojen, asumisjärjestelyjen sekä rajojen asettamisen kanssa. Aina ei löydy yksimielisyyttä tavoista hoitaa eron jälkeistä vanhemmuutta. Myös uuden puolison voi olla hyvin vaikea ymmärtää ja hyväksyä omituisen kuuloisia käytäntöjä, nihkeää dynamiikkaa ja aikataulumuutoksia. Jos isällä on pelko oman vanhemmuuden oikeutuksesta tai jopa lasten tapaamisten estämisestä, kokemus ristiriidasta vahvistuu kohtuuttomaksi. Miehet kertovat puolisoidensa toivovan heidän olevan määrätietoisempia ja lujempia keskusteluissa ex-puolisoidensa kanssa lapsen tapaamisiin liittyvissä asioissa.

Pienten ja erityislasten tarvitsevuus, aikataulut ja elatusvelvollisuus voivat tuntua uudesta puolisosta myös ahdistavalta ja omaa aikuisten välistä suhdetta rajoittavalta. Mikäli vanhempien välinen ero on ollut haastava, saattaa uusi puoliso myös joutua haastaviin tilanteisiin kumppanin vanhemmuuden tukemisen.

Tilanteessa, jossa isän lapset vierailevat ja uuden puolison lapset asuvat joko vuoro- tai kokoaikaisesti, voi toisten lasten läsnäolo aktivoida ikävää ja syyllisyydentunnetta poissaolosta. Erilaiset kasvatuskäsitykset kotien välillä saattavat kärjistyä, jos lapsilla on keskenään erilaisia oikeuksia ja velvollisuuksia.

Kaventunut osallisuuden kokemus

Haastatteluihin tai neuvontaan osallistuneilla miehillä oli naisia useammin kokemus, että päätäntävalta on joko lapsen toisella biologisella vanhemmalla tai nykyisellä puolisoilla. Tähän liittyy myös kokemus, jossa viranomaiset asettuvat pitämään äidin puolia pelkän äidin rooliin liittyvän oletuksen perusteella. Perinteisessä roolissa isän tehtävä on ollut elättää perhe ja tuoda ruokaa pöytään. Jos elätettävänä on entinen ja nykyinen perhe, voi taloudellinen kuormitus olla kohtuuton ja isä kokea voimakasta jatkuvaa riittymättömyyttä.

Kurjenrauman tutkimusaineiston mukaan miesten tyytyväisyyden kokemuksiin uusperheisyydestä vaikuttavat paitsi toteutunut tapaamissopimus, myös lapsen läsnäolo hänen elämässään. Kolmantena vaikuttavana tekijänä on toimiva vuorovaikutus ja yhteistyön sujuminen lapsen toisen vanhemman kanssa.

Miehen rooli

Nykyiset isät ovat tehneet paljon töitä läsnä olevan, herkän, vanhemmuutta arvostavan ja työelämässä tasa-arvoisemman isän roolimallin luomiseksi. Kurjenrauman tutkimuksen mukaan puolisoilta saatu tuki ja arvostus on miehelle merkittävää isyyden näkökulmasta ja suurin osa heistä kokeekin puolisoidensa arvostavan heitä isänä. Miehet kuvaavat saavansa puolisoilta tukea vanhemmuudessa ja uusperheen isänä toimimisessa.

Yhteiskunnan näkökulmalta isyys tarvitsee selkeämmin ja alueellisesti yhtenäisemmin tukea. Isyyden positiivista kokemusta lisäävä merkitys on myös vuorovaikutuksella ja yhteistyön sujumisella lapsen toisen vanhemman kanssa. Tällöin puhutaan luottamuksen kokemuksesta: siitä, että asiat sujuvat sovitusti ja heihin luotetaan vanhempana. Ja että tämä luottamus näkyy paitsi perheen sisällä myös yhteiskunnallisessa keskustelussa.

Hemppa, Alli & Erkki-pappa ja saippuakuplien kevät

Kärhämän kaupungin keskiössä Himmelpolulla ei ollut koskaan hiljaista. Omakotitalojen puutarhoista ja pihapiireistä löytyi aina aineksia jos jonkinlaiseen seikkailuun. Siitä pitivät huolen parhaat kaverukset: pensasaidan molemmin puolin asuvat naapurukset Alli ja Hemppa.

Kevät oli saapunut Himmelpolulle. Aurinko sulatteli viimeisiä lumikasoja omenapuiden alta. Ilmassa tuoksuivat märkä multa ja kevätkukkien ensimmäiset vihjeet. Hempan pihalla tapahtui tänään jotain erityistä – jotain, mitä Hemppa oli odottanut koko pitkän talven.

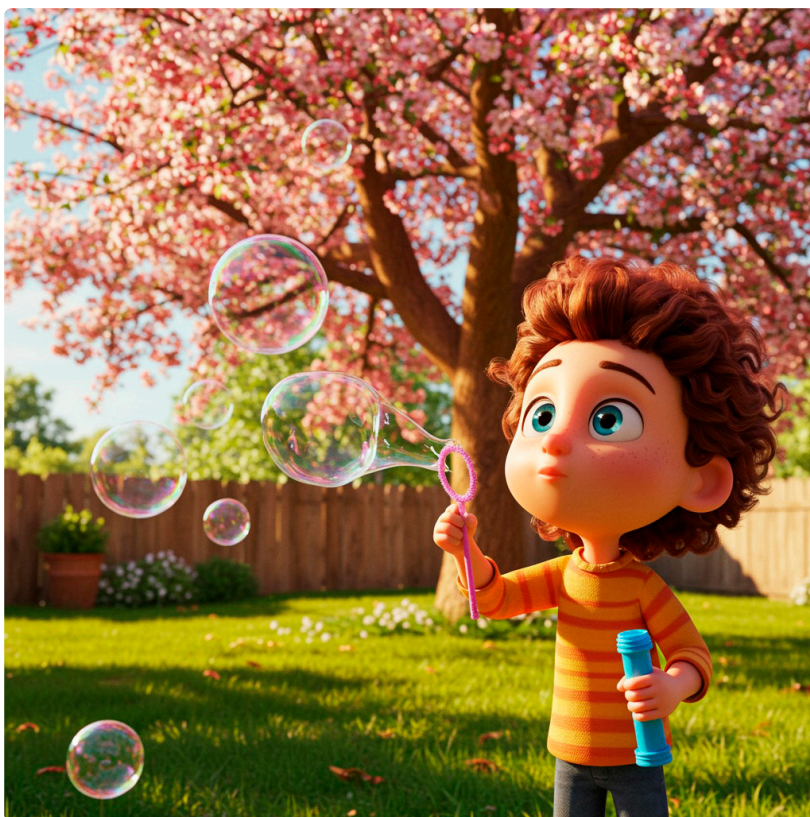
Erkki-pappa oli tullut kylään ja se tarkoitti vain yhtä asiaa: saippuakuplia. Erkki-papalla oli aina mukanaan sininen muovipurkki, jonka sisällä majailivat maailman parhaat saippuakuplat. Ne eivät olleet mitä tahansa pikku-kuplia, vaan suuria ja kimmeltäviä taikapalloja, jotka kelluivat ilmassa.

Hemppa ja Alli istuivat jo valmiina pihamaalla odottamassa. Molemmilla oli oma pilli kädessään. "Nyt tulee kevään ensimmäinen kupla!" Erkki-pappa julisti juhlallisesti ja puhalsi. Suuri, sateenkaaren väreissä hohtava kupla nousi ilmaan, ja Hempan vatsassa tuntui mukavalta. Kevät ei ollut kevät ilman tätä hetkeä.

Mutta juuri kun Hemppa aikoi puhaltaa oman kuplansa, tapahtui jotain odottamatonta. Salli ja Simo - Hempan puolisisarukset, jotka eivät vielä viime keväänä osanneet edes ryömiä - taapersivat pihaan ja hihkuivat iloisesti. "Wauu! Salli myös!" Salli kiljui.

Simo hihitti ja nappasi Hempan kädestä saippuakuplapillin. Hemppa katsoi heitä ja tunsu oudon pistoksen rinnassaan. Tämä oli ollut hänen ja Erkki-papan juttu.

Mutta nyt Erkki-pappa naurahti iloisesti ja kumartui kaksosten puoleen. Hänen silmissään pilkahti erityisen hellä katse. "Tulittepas sopivasti! Nyt meillä on kaksi uutta saippuakuplamestaria," hän sanoi ojentaen Sallille ja Simolle omat pillit. Hemppa nielaisi.

Saippuakuplia kohosi nyt kaikkialle. Kaksoset puhalsivat pieniä, sätkiviä kuplia. Alli nauroi ja yritti ottaa niitä kiinni. Erkki-pappa kehui kaikkia vuorotellen. Mutta Hemppa ei enää tuntenut samaa lämpöä vatsassaan. Hän oli ollut ensimmäinen, joka puhalsi kuplia Erkki-papan kanssa. Mutta nyt Salli ja Simo olivat tulleet ja vieneet kaiken huomion. Ihan kuten silloinkin, kun äiti ja Tuomas olivat kantaneet kaksoset ensimmäistä kertaa kotiin synnytyssairaalasta. Silloin Erkki-papan silmiin oli syttynyt katse, jollaista Hemppa ei ollut koskaan aiemmin nähnyt.

Hempan äidin poikaystävä Tuomas oli Erkki-papan poika ja kaksosten isä. Kaksoset olivat siis papan lapsenlapset – oikeat sellaiset. Hempan kurkkua kuristi. Entä jos Erkki-pappa ei enää haluaisi puhalttaa kuplia hänen kanssaan? Entä jos hän ei olisikaan enää yhtä tärkeä?

Hän laski pillinsä maahan ja nousi ylös. "Menen sisälle." Erkki-pappa katsoi häntä yllättyneenä. "Miksi, Hemppa-kulta? Eikö ole hauskaa?" Hemppa kohautti olkapäitään eikä vastannut. Alli siristi silmiään ja nappasi Hemppaa hihasta. "Onko kaikki hyvin?" Mutta Hemppa vain puri hammas-ta, nyökkäsi ja livahti sisälle.

Hemppa istui keittiön pöydän ääressä ja katseli ulos ikkunasta. Ulkona Salli ja Simo puhalsivat kuplia naurusta kihertäen. Erkki-pappa taputti heitä selkään ja hymyili leveästi. Hempankin olisi pitänyt olla iloinen. Mutta hän ei ollut. Hänen koko kehossaan kihelmöi inhottavasti. Teki mieli mennä kaatamaan sininen saippuakuplapurkki nurin ja pilaamaan kaikkien kiva hetki. Hemppa oli mustasukkainen. Hemppa mietti, oliko hän koskaan edes ollut Erkki-papalle tärkeä. Vai vaan joku ylimääräinen, kunnes kaksoset tulivat mukaan kuvioon. Ne Erkki-papan oikeat lapsenlapset.

Juuri silloin keittiön ovi narahti. Hemppa vilkaisi ylös ja näki Erkki-papan astuvan sisään. "Saippuakuplat taisivat vähän loppua," pappa sanoi ja

istui pöydän toiselle puolelle. Hemppa tuijotti syliinsä eikä vastannut. Erkki-pappa odotti hetken ja kysyi sitten lempeästi: "Mitä mietit, Hemppa?" Hetken Hemppa mietti, sanoisiko mitään. Mutta sitten sanat vain putosivat hänen suustaan: "Salli ja Simo ovat sinun oikeita lapsenlapsiasi. Minä en ole."

Erkki-pappa kallisti päätään ja mietti tovin. "Niin," hän sanoi lopulta. "Se on totta." Hempan sydän muljahti. Hän tunsu silmien tulvahtavan täyteen kyyneleitä. Mutta sitten Erkki-pappa nojautui eteenpäin ja laittoi lämpimän kätensä Hempan käden päälle. Papan käsi tuntui karhealta ja tultulta, turvalliselta. "Mutta tiedätkö mitä?" hän sanoi. "Rakkaus ei kysy, ollaanko samaa verta vai ei. Sinä olet minun Hemppani. Ja minä olen sinun Erkki-pappasi. Ja se ei muutu vaikka mitä tapahtuisi."

Hemppa puri huultaan. "Mutta nyt leikit kaksosten kanssa." Erkki-pappa hymyili. "Ja leikin sinun kanssasi monta vuotta ennen kuin he edes osasivat puhalttaa kuplia. Eikä sekään muutu. Me löydämme lisää yhteisiä juttuja, kaksin ja koko porukalla." Hemppa vilkaisi Erkki-pappaa ja tunsu, kuinka sydän keveni vähän. "Mennäänkö takaisin pihalle?" Erkki-pappa kysyi. "Minulla on vielä yksi taikatemppu saippuakuplille. Hempan uteliaisuus heräsi. "Mikä temppu?" "Tuletko katsomaan?" Hemppa mietti hetken, mutta sitten hän nyökkäsi varovasti hymyillen.

Kun he palasivat pihalle, Alli ryntäsi heti Hempan luo. "Missä olit? Erkki-pappa sanoo, että osaa puhalttaa jättiläiskuplan!" "Todistetaan se," Erkki-pappa sanoi hymyillen ja kaatoi saippualliuosta varovasti suureen renkaaseen.

Kun hän puhalsi, syntyi valtava, pyörteilevä kupla, joka oli niin suuri, että sen sisälle olisi voinut melkein mahtua. Se nousi hiljaa taivaalle, ja kaikki tuijottivat sitä lumoutuneina. Hempan vatsassa tuntui lämmin, tuttu tunne.

Ehkä Salli ja Simo puhalsivat nyt omia kupliaan. Mutta hän oli silti osa tätä. Hän ja Erkki-pappa kuuluivat toisilleen – ei siksi, että heidän oli pakko, vaan siksi, että niin vain oli. Ja kun Hemppa tarttui omaan pilliinsä ja puhalsi seuraavan kuplan, Erkki-pappa katsoi häntä ja vinkkasi silmää. Ja silloin Hemppa tiesi, että hänellä oli papan sydämessä aivan oma, erityinen paikkansa. He olivat valinneet toisensa.

Suomen Uusperheiden Liitto ry kouluttaa

UUSPERHENEUVOJAKOULUTUS™

2025-2026

30 op ammatillinen täydennyskoulutus sosiaali-,
terveys- ja kasvatusalan ammattilaisille sekä
perheitä työssään kohtaaville

Uusperheneuvojakoulutus lisää valmiuksia kohdata monimuotoisia uusperheitä sekä tarjoaa välineitä ymmärtää ja työskennellä erilaisten perheiden kanssa.

Prosessikoulutuksessa saa viimeisimmän tutkimustiedon lisäksi mahdollisuuden vahvistaa omaa itsetuntemustaan sekä tunne- ja vuorovaikutustaitojaan.

Opetus koostuu teorialuennoista, toiminnallisista menetelmistä kuten psykodraama- ja sosiodraamatyöskentelystä sekä itsenäisestä opiskelusta.

Rakenne

Uusperheneuvojakoulutus (30 op) on ammatillinen täydennyskoulutus, joka koostuu 22 lähiopetus-päivästä ja itsenäisestä opiskelusta. Koulutus toteutetaan monimuoto-opetuksena ja se on mahdollista suorittaa työn ohella. Koulutuksen lähiopetuspäivät järjestetään Helsingissä tai verkkotyöskentelynä. Koulutuksen aikana on käytössä sähköinen oppimisympäristö.

Pääkouluttajat

Psykoterapeutti, pari- ja perheterapeutti
Kirsi Heikinheimo ja
KT, psykodraamaohjaaja Eeva Riutamaa.

- Vierailevina kouluttajina eri alojen erityisasiantuntijoita.
- Kokemusasiantuntijoiden ääni vahvasti läsnä.

Lisätietoa ja ilmoittautuminen koulutukseen

Qr-koodi tai www.uusperheneuvoja.fi,
josta linkki hsky.fi -sivulle.

Hinta

Koulutuksen hinta on 2.500€. Maksun voi maksaa ilmoittautumisen yhteydessä kerralla kokonaan tai viidessä erässä. Erissä maksettaessa ensimmäinen erä (500€) maksetaan ilmoittauduttaessa ja loput neljä erää kahden kuukauden välein kurssin alkamisesta.
Huom. käsittelymaksu 5 €/erä.

Lisätietoa:

www.uusperheneuvoja.fi | toimisto@supi.fi | 040 689 3418
Suomen Uusperheiden Liitto ry | Säästöpankinranta 4 G 60 | 00530 Helsinki

Yhteistyössä

Supli

&

Helsingin
seudun
kesäyliopisto

Opetusjaksojen teemat

syksy 2025

- 14.-15.8. Uusperhedynamiikan perusteet, Helsinki
- 18.-19.9. Vanhemmuuden tukeminen, etänä
- 16.-17.10. Lapsen näkökulma ja kohtaamisen työkalut, Helsinki
- 20.-21.11. Uusperhe perheenä, etänä
- 18.-19.12. Parisuhde uusperheessä, Helsinki

kevät 2026

- 14.-16.1. Minä ammattiauttajana - psykodraama, Helsinki
- 12.-13.2. Tunteet, seksuaalisuus ja neurokirjo, etänä
- 12.-13.3. Juridiikka ja talous, etänä
- 16.-17.4. Perhesovittelu ja monimuotoiset perheet, etänä
- 20.-22.5. Menneisyyden merkitys tulevaisuudelle, Helsinki

